num. nullū aderit malū. Chryſ. ſup Math. Ma-
ius erit ſctoꝝ p̄miū q̄ȝ eoꝝ deſideriū. Ideo ap̄ſus
ad Eph. j. Sciatis q̄ ſunt diuitie glorie hereditat̄
eius. Illas em̄ deſcribit Bern̄. dicēs. Premia ce-
leſtia ſunt tāmagna ꝙ nō pn̄t mēſurari. tāmulta
ꝙ nō pn̄t numerari. tācopioſa ꝙ nō pn̄t termina-
ri. tam p̄cioſa ꝙ nō pn̄t eſtimari. Ideo dicit Gre.
viij. moral̄. Si ꝯſideram⁹ q̄ ꝓmittunt̄ in celis vi-
leſcunt oīa que ſunt in terris. Tercia cauſa. quia
inamiſſibilis ⁊ eterna. quia in illa patria null⁹ po-
terit aliquid opari quo illa priuet̄. ps̄. xxxvj. He-
reditas eoꝝ in eternū erit. Nec ibi aliq̄s morietur
ad Tytū. iij. Iuſtificati gr̄a ipſi⁹ heredes ſum⁹ ſm
ſpem vite eterne. ps̄. xxxvj. Iuſti hereditabūt ter-
ram ⁊ habitabunt in ſeculum ſeculi ſuper eam.
¶ Attamen notandū ꝙ ſm iura pater ꝓpter
aliquos exceſſus pōt filium p̄uare hereditate pa
terna. Primo ſi patrē vel matrē verbo vel facto
grauiter offenderit. ſcȝ pcutiendo vel vulnerando
Nā ſi in veteri lege ſcribit̄ Exo. xxj. Qui maledi-
xerit patri vel matri morte moriet̄. q̄nto magis q̄
pcutiunt debēt p̄uari h̄editate ⁊ vita. Et ideo ſi ta
lia ꝯtra deū tēptauerim⁹ priuamur merito vita ce
leſti. vt eſt oīs q̄ mortaliter peccat ledit diuinā ma
ieſtatē quantū eſt in ſe. quia eā contēnit cū ei non
obedit. Eccl. xlj. Filioꝝ peccatoꝝ periet h̄editas.
vt impleat̄ illud ps̄. lj. Euellet te emigrabit te de
tabernaculo tuo. ⁊ radicē tuam de terra viuentiū.
Scdo ſi patrē deoptat vel negat p̄eſſe ſicut qui de
optat dn̄m ſuū p̄uat eū dn̄s iure oib⁹ bonis ⁊ he-
reditate ſua. ⁊ dat eis q̄ ei ſeruiunt. ⁊ eū ꝓ dn̄o co-
gnoſcunt. ſic mali ⁊ pctōres in mortali deoptant
deū patrē ⁊ negant. ad Tytū. j. Confitent̄ ſe noſſe
deū v̄bis. factis aūt negant. vt etiā dt̄ Hiero. ⁊ h̄r
in cau̅. xi. q. iij. eſtimāt. Totiēs deū negam⁹ quoti-
ens mortalit̄ peccam⁹. Idō peccantib⁹ aufert de⁹
h̄editatē paternā ⁊ cōfert penitētib⁹. de q̄ Treñ. v
H̄editas nr̄a verſa ē ad alienos. ⁊ dom⁹ nr̄e ad ex
traneos. Tercio p̄uat̄ q̄s h̄editate paterna cū ha-
bet ſocietatē cū malis et reprobis hoib⁹. Hō quia
talis ſocietas poti⁹ ē ad ꝯſumptionē rex. ⁊ magis
ad pſone deſtructionē q̄ȝ ꝯſeruatōnē. Pu̅ puer. j
Fili mi ne ambules cū eis. ꝓhibe pedē tuū a ſe
mitis eoꝝ. pedes em̄ illoꝝ ad malū currūt. ⁊ feſti-
nant vt effundāt ſanguine. Vn̄ q̄ talib⁹ āmonitio
nib⁹ nō acqeſcunt digne p̄uant̄ h̄editate terreſtri
in pn̄ti ⁊ celeſti in futuro. vt de hoc exponat̄ illud
qd̄ recitat petrus alphonſus de q̄dā dn̄o vnius
ciuitatis q̄ habuit tres filios. et cogitabat dimittē
dominiū ciuitatis vni illoꝝ q̄ meli⁹ poſſet regē ci-
uitatē. Et volens ſcire quis eoꝝ triū eſſet melior
viſus eſt tali induſtria. Nā vocauit maiorē ⁊ dixit
ſibi. Si de⁹ vellet te facē auē cuiuſmodi auis vel-
les eſſe fili mi. rn̄dit fili⁹. aq̄la. Dixit pr̄ ei. ⁊ quare
rn̄dit ille. q̄r eſt oīm auium regina ⁊ ſup oēs aues
volat. Vocauit ſcdm̄ ⁊ dixit. tu fili ſi de⁹ vellet te
facē auē de q̄ eſſes magis ꝯtentus. rn̄dit. de falco-
ne. ait pr̄. ⁊ q̄re. Quia eſt auis q̄ portat̄ in pugno
nobiliū. ⁊ q̄n vadunt venatū irruit ſup aues ſm
nobilitatē ſuā ⁊ occidit mō vnā mō aliā. Quib⁹
auditis vocauit terciū ⁊ dixit ſibi queadmodū fe
cit aliis. Qui rn̄dit ꝙ volebat eſſe ſturnus. q̄r ſem
per volat cū comitatiua ⁊ ſocietate ⁊ multitudine
maxima. His peractis venit p̄dictus dn̄s ⁊ condi
dit teſtamētū dicēs. Dimitto filiū meū iuniorem
dominū ⁊ heredē ciuitatis. quia petit vt ſturnus
eſſe in cōmunitate ⁊ ſocietate viuere. Et talē decet
habē rectorē ciuitatis. Ita in ꝓpoſito deus pr̄ ha-
buit tres filios. ſcȝ luciferū. adā. ⁊ ihm xp̄m. Luci-
fer velut aquila petijt volare ſup altitudinē nubiū
Adam velut falco rapax ſup poma ligni vetiti ſe
imerſit. Xp̄s v̄o cōuerſationē cōmunitatis elegit
Baruch. iij. In terris viſus ē ⁊ cū hominib⁹ con-
uerſatus ē. ⁊ ille ē heres. Et tales ſunt paupes ce-
leſtē hereditatē poſſidētes. Iaco. ij. Nonne elegit
deus paupes in hoc mūdo. diuites in fide ⁊ here-
des regni. qd̄ repromiſit deus diligētib⁹ ſe. Ma-
thei. v. Bti paupes ſpū. ipſoꝝ em̄ ē regnū celoꝝ.

¶ De circūciſione dn̄i. ¶ Sermo. xxxiij.

Vocatū eſt nomē eius

ieſus. ſcribit̄ Lu. ij. c. ⁊ legit̄ in p̄ſentis fe-
ſtiuitatis euāgelio. ¶ Preſens feſti
uitas ē gaudioſa rōne triū cauſaꝝ. Prima cauſa
eſt rōne octaue diei natiuitat̄ xp̄i. q̄r octaua dies
ſctōꝝ ſignificat futurā vitā q̄ eſt eterna. in q̄ circū-
cidimur ab oī miſeria. Vn̄ Apocal̄. xxj. Mors vl
tra nō erit neq̄ȝ clamor neq̄ȝ dolor q̄m priora tran
ſierūt. ibi erit feſtiuitas ſolēnis. De qua Naum. j
Celebra iuda feſtiuitates tuas. q̄r non adijciet vl-
tra vt ptranſeat belial. i. dyabolica tēptatio. Et ſic
p iſtam octauā deſignat̄ ſpes future vite. De quo
Heb. x. Initiauit nobis viā nouā vbi nulla tribu
latio. Apoc. vij. Neq̄ȝ cadet ſup eos ſol neq̄ȝ vllus
eſtus. neq̄ȝ eſurient neq̄ȝ ſitiēt amplius. ¶ Scda
cauſa hec feſtiuitas eſt gaudioſa rōne effuſionis
ſanguinis p̄cioſi quē in circūciſione fudit hodie
pro nobis. Aug⁹. Sicut mors ⁊ reſurrectio ita ⁊
circūciſio ꝓ nobis facta ē. q̄r ꝓ nobis circūciſio-
nem ſuſtinuit vt nos ab hoc graui onere liberaret
de quo Actuū. xv. dixit petrus ad illos q̄ volebāt
ꝙ cōſeruaret̄ circūciſio cū euangelio. Quid tēpta
tis iugū imponere ſup ceruicē diſcipuloꝝ. quod
neq̄ȝ. i. vix nos neq̄ȝ patres noſtri portare potui-
mus. ſed p grām dn̄i noſtri ieſu xp̄i credimus ſal-
uari. Idcirco hodie dabit nobis arram ſalutis in
ſanguine ſuo ſuſtinens onus legis vt nos ab one
re legis eriperet. Gal̄. iiij. Miſit deus filiū ſuum
factū ſub lege vt eos qui ſub lege erant redimeret
¶ Tercia cauſa eſt rōne nois ſaluatoris. in q̄ eius
grām nobis preſtandā inſinuauit in hoc amoro-
ſo nomie ieſus. i. ſaluator. Dixit em̄ angelus Ma
thei p̄mo. Ipſe em̄ ſaluū faciet populū ſuū a pec-
cat̄ eoꝝ. de q̄ noie bn̄dicto dr̄ dulcis Bern̄. O no
men dn̄i deſideratū. diu expectatū. multotiēs in-
uocatū ſed nunc exhibitū. De quo dicit Actuum
iiij. Non eſt nomē ſub celo in quo oportet ſaluari
niſi in nomine ihesu. De quo thema. Vocatū eſt
nomē eius ieſus. ¶ In ſumma euangelij duo in
nuuntur. Primo circūciſio xp̄i penalis ⁊ doloro
ſa. Secundo impoſitio nois ſalutaris ⁊ gaudio-
ſa. Primū ibi. poſtq̄ȝ impleti ſunt dies octo. Se-
cundū ibi. vocatū eſt nomē eius ieſus. De primo
dicit. poſtq̄ȝ impleti ſunt dies octo. ſcilicet a nati-

nitate vt circūcideret puer. intellige ſm vt ſcribit
Geneſ.xvij. Infans octo dierum circumcidetur.
K ¶ Non ante octauū diē.quia puer erat nimis
tener. ꝓpter qḋ dicit Bonauētura ſup.iiij.ſniarū.
Non potuerūt ꝑuenire tēpus neqꝫ differre niſi do
minus diſpenſaſſet cū eis.⁊ puer mortuus ante
octauū diē ſaluabat in fide parentū. Sed ſi ex ne-
gligentia nō circūcideret octaua die ⁊ moreretur
poſt octauā diē nō ſaluaret puer. Rō Bonauen.
quia currēte circūciſione alia remedia non diſpo
nebant paruulū maſculū niſi cū hac cōditione ꝙ
eſſet impoſſibile ad implendū mādatū. Sicut in
deſerto diſpenſabat deꝰ cū eis. Et hoc duplici de
cauſa. Primo ꝓpter ꝑiculū.quia ad modū nubis
mouebant. eo ꝙ in colūna nubis ducebat eos.et
ſic fuiſſent in ꝑiculo mortis ꝓpter inſtabilitatem.
Scḋo in figura. vt vna generalis circūciſio fieret
in terra ꝓmiſſionis que fuit figura eterne vite.vbi
circūcidemur ab omni defectu. S ¶ Sed dicēs
que eſt rō ꝙ fides eccl'ie nunc nō ſaluat pueros an
te baptiſmū ſicut tūc ante octauā diē circūciſionis
Rñdet ſctūs Tho.in.iiij.diſ.j.dicēs. Fides nunc
ſufficit. ſꝫ hoc nō eſt ꝓpter minorē efficaciā fidei ſꝫ
ꝓpter obligationē ad ſacramēta que ꝑcepta ſunt.
verbi grā. Sicut religioſo nō ſufficit obſeruantia
mandatorū ſine obſeruantia ꝓfeſſionis ſue. nō ex
eo ꝙ obſeruantia mādatorū ſit minoris efficacie.
ſed quia obligatio ē maior qua ſe obligauit vltra
mādata ad q̄ tenet.quia illud tenetur facē ſꝫ iſtud
nō omittē. Scḋo ideo.quia baptiſmꝰ ꝓpter ſui ge
neralitatē ⁊ ꝑfectionē ⁊ tpis indeterminationem
alia remedia euacuauerat. nō ſic circūciſio. ſꝫ ad-
miſit aliud remediū ante octauū diē. Itē nota cir
cūciſio data fuit abrae in nonageſimo anno.⁊ da
ta fuit viris in remediū pcti originalis. Sꝫ pro fe-
mellis dicit bonauentura ſufficiebat ꝓfeſſio fidei
mediatoris a parentibus vel ab his q̄ gerebant curā
paruulorū T ¶ Sed di.cur generi maſculino da
ta fuit circūciſio in remediū pcti original'. Rñdet
ꝙ ideo.quia pctm̄ viri quo ad effectū fuit grauiꝰ
pctō mulieris. Dico notant quo ad effectū.quia
dicit ſctūs Tho.ſcḋa ſcḋe.q.clxiij.ar.iiij. Reſpici-
endo genꝰ pcti pctm̄ vtriuſqꝫ fuit equale. quia ſu-
perbia. Sꝫ q̄ntū ad ſpēm tūc grauiꝰ peccauit mu
lier.quia nō ſolū peccauit ſꝫ virū ad peccandū in-
duxit. Sed quātū ad cōditionē ꝑſonarū tūc pctm̄
viri ē grauius rōne ꝑfectionis. quia erat ꝑfectior
mulie.ſed q̄ntū ad effectū eſt maius pctm̄ viri ſcꝫ
ade. De quo Augꝰ.in enchiridion dicit. Ade pec
catū viciauit totū genꝰ hūanū. Nam ſi vir nō pec
caſſet: pctm̄ ita diffuſum ꝑ totū genꝰ humanū nō
fuiſſet.vt dicit mgr in.ij.diſt.xxij. Et apl's ad Ro.
v. Per vnū hominē pctm̄ in mundū intrauit.ſcꝫ
ꝑ virū ⁊ mulierē vbi duo in carne vna.ꝑ mulierē
ſenſibiliter vel ſpecialiter. ſꝫ ꝑ virum dānabiliter
V ¶ Sed dicēs vtrū circūciſio ꝯferebat grām. Re-
ſpondet ſctūs Tho.in.iiij.diſ.j.ꝙ ſic.qr qḋ in nobis
opat baptiſmꝰ ꝑfecte hoc cauſauit circūciſio imꝑ
fecte. Et ſic i circūciſione dabat grā.ſ.paruula re-
ſpectu baptiſmi.quia nō ita abunde reſtringebat
fomitē peccati ſicut baptiſmus. X ¶ Sed dicēs
quare voluit xp̄s circūcidi cū circūciſio data ē in
remediū pcti originalis.ipſe autē eſt ⁊ fuit immu
nis ab omni pctō. Rñdet ſctūs Thomas pte.iij.
q.xxxvij.ar.j.vt veritatē humane carnis oſtendēt
ꝯtra manicheū qui dixit eū habē corpus fantaſti
cum. Ideo voluit effundē ſanguinē ſuū vt ſe verū
hominē demonſtraret. Scḋo vt circūciſionē ap-
probaret. de quo apl'us ad Romanos.xv. Dico
xp̄m hieſum fuiſſe miniſtrū circumciſionis ꝓpter
ꝯfirmationē ꝓmiſſionū patrū. Tercio vt ſe de ge
nere abrae demonſtraret cui data ē primo circūci
ſio. Quarto vt a iudeis excuſationē tolleret qui
ſe excuſaſſent ꝙ eū nō receperūt.quia nō eſſet cir-
cūciſus. Quinto vt obediētie virtutē cōmendaret
in eo ꝙ ipſe legi obediuit. Math.v. Non veni ſol
uere legē ſed adimplere. nobis in exēplū vt obe-
diamus ꝑceptis dei ⁊ eccl'ie.verbi grā. Eccl'ia ſta-
tuit ſemel in anno ad minꝰ confiteri ⁊ eucharistiā
ſumē.de peni.⁊ remiſ. Dis vtriuſqꝫ ſexus. Et po-
ſito caſu ꝙ hō nullū habēt pctm̄ mortale.eque be
ne ſemel in āno debet cōfiteri ſua venialia pecca-
ta ꝓpter obedientiā ꝑcepti. Nam ſi xp̄s qui pctm̄
nō fecit nec veſtigiū vulneris habuit ligaturā vul
neris recepit.multo mag' nos nō debemꝰ vereri
Eccli.iiij. Non ꝯfundaris ꝓ anima tua dicē verū.
Sexto vt ſpūalem circūciſionē docēt. Dicit enim
augꝰ.in li.de doctrina xp̄iana. Omis chriſti actio
nr̄a eſt inſtructio. nō corporalis ſꝫ ſpūalis.vt vult
Orige. Sicut mortui ſumꝰ ſpūali morte eo mori-
ente.ſic circūcidi debemꝰ ſpūali circūciſione.eo ꝙ
inq̄t augꝰ.ad valerianū.⁊ habet in canone de ꝯſe.
diſt.iiij.c. Ex quo ꝙ circūciſio carnis erat ſignum
iuſtificatōis ⁊ purgatōnis aie. Berñ. Quid ꝓdeſt
circūciſio corpis ſine circūciſione mēt'.q.d. nihil
Ideo circūciſio corporal' iā ceſſauit. Dicit ſanctꝰ
Tho.ſup.iiij.diſt.j. quia q̄n venit quod ꝑfectū eſt
ceſſare debet qḋ impfectū eſt. Sed baptiſmus eſt
ꝑfectior circūciſione. Z ¶ Primo rōne ſignifica
tionis.quia exterior ablutio ſignificat interiorem
nō ſolum ab originali ſed etiam ab omni actuali
peccato in adulto iudeo vel gentili baptizato Eze
chiel.xxxvj. Effundā ſuper vos aquam mundā ⁊
mūdabimini ab omnibus inquinamētis veſtris.
Secundo ratione efficacis opationis.quia abun-
dantior gratia datur ad bene operandū ⁊ ad fomi
tem reſtringendū. Tercio ratione generalis obli-
gationis. quia circūciſio habuit determinatū po-
pulum.ſcꝫ iudaicū. Nā licet alios etiā poſſet ſal-
uare vt gentiles. non tn̄ tenebant nec obligabant
Etiā habuit determinatū ſexum vt virilē. Etiā ha
buit determinatū tēpus. Baptiſmus v̓o eſt com
munis oībꝰ hoībꝰ.et ad eū obligant oēs ſaluari
volentes ſi eum habere poſſunt. vt dicit ſaluator
Ioh.iij. Niſi quis renatus fuerit ex aqua ⁊ ſpiri-
tuſancto non intrabit in regnū dei. Circūciſio v̓o
nō fuit talis ꝑfectionis ⁊ obligationis.ideo debet
ceſſare. ¶ Sed dicēs.quō debet vel poſſet ceſſare.
cum ſcribit Geñ.xvij.ꝙ datur in fedus eternum.
Rñdet ſctūs Tho.ſuper.iiij.verū eſt quo ad ſigna
tum.⁊ quantū ad id qḋ ſucceſſit. Vel aliter.eter-
num capit ꝓ ſeculo.i.tpe longo. vt habet Iere.
ij. A ſeculo fregiſti iugū meū.i.a longo tempore.
Ideo non circūciſio corporis neceſſaria eſt ad ſa

lutem ſed cordis. de qua Deute. x. Circũcidite ꝓ-
pucium cordis vr̃i. Bern̄. Nos circũcidi neceſſe eſt.
nõ littera ẜ ſpiritu. nõ in vno mẽbro ẜ in toto cor-
pore. B ¶ Primo circũcide oculos a viſione va
nitatis. ps. cxviij. Auerte oculos tuos ne videant
vanitatẽ. Conquerit̃ enĩ Hiere. Tren̄. iij. Oculus
meus depdatus ẽ animã meã. Dicit nãqꝫ Aug.
de fide xpiana. Non dicatis vos habẽ animos pu
dicos cũ habetis oculos ipudicos. qꝛ impudicus
oculus impudici cordis ẽ nũcius. vt hr̃ etiã in ca
none. xxxij. q. v. Nec ſolo. Et ſic circumcidit iob
oculos ſuos. Job. xxxj. Pepigi fedus cũ oculis
meis ne cogitarẽ de ṽgine. ¶ Secũdo debes cir-
cũcidere aures ab adulationibꝰ ꝛ detractionibus
audiendis. de quo Eccĩ. xxviij. Sepi aures tuas
ſpinis. ꝛ linguã nequã noli audire. ꝛ verba detra-
ctoria. quia dĩt Bern̄. in li. de cõſiderationibꝰ. De-
tractor ꝛ libens auditor vterqꝫ portat dyabolũ in
lingua ſua. Ps. c. Detrahentẽ ſecreto ꝓximo ſuo
hũc ꝑſequebar. Apl's Ro. j. Detractores deo odi-
biles. Jdõ Eccĩ. xxviij. Suſurro ꝛ bilinguis ma
ledictus. ¶ Tercio debes circũcidere os ꝛ linguã
a mẽdacijs. qð docet apl's ad Eph. iiij. Deponen-
tes mendaciũ loq̃mini veritatẽ vnuſquiſqꝫ cũ ꝓxi
mo ſuo. qꝛ ſcribit̃ Sap. j. Os mendax necat aiam
Jdõ hr̃ in can̄. xxij. q. v. Cauete. ꝛ eſt Amb. Caue-
te frẽs mẽdaciũ. quia oẽs qui amãt mẽdaciũ filij
ſunt dyaboli. eo ꝙ ſcribit̃ Joh. viij. Mendax eſt ꝛ
pr̃ eius. O q̃t ſunt incircũciſi labijs ꝛ volũt eſſe re
ligioſi nõ refrenãtes linguã. Jaco. j. Si q̃s putat
ſe religioſum eſſe nõ refrenãs linguã ſuã huiꝰ va-
na eſt religio. Jacobi. iij. Lingua nr̃a vniuerſitas
iniq̃tatis. ideo neceſſaria ẽ circũcidi. Eccĩ. xxviij.
Verbis tuis ſtateram facito. ꝛ frenos ori tuo re-
ctos. Jaco. j. Qui in verbo nõ offendit h̃ ꝑfectus
eſt vir. ¶ Quarto debes circũcidẽ cor a malis co
gitatõnibꝰ. Eſa. j. Auferte malũ cogitationũ vr̃ax
ab oculis meis. Rõ Sap. j. Peruerſe cogitatões
ſeparãt nos a deo. Jdõ augꝰ. in epl'a ad demetria
dem virginẽ. Ne dixeris. cogitaui malũ ẜ nõ feci
hoc cogitare crimen ẽ qð facẽ nephas ẽ. Jdõ Ja-
cobi. iiij. Purificate corda vr̃a. ſ. a malis cogitatio
nibus. Sap. j. In cogitatõibꝰ impij interrogatio
erit. ideo Augꝰ. Quicq̃d pudet dicẽ pudeat ꝛ co-
gitare. ¶ Quinto debes circũcidẽ manus ab ope
ribus malis. Jac. iiij. Emũdate manꝰ peccatores
Rõ ẜm ps. xvij. ẜm puritatẽ manuũ mearũ retri-
buet mihi. Apoc. xiiij. Opera illoꝝ ſequunt̃ illos
Math. xvj. Filius hoĩs venturus eſt in gl'ia pa-
tris ſui. ꝛ reddet vnicuiqꝫ iuxta opa ſua. ¶ Sexto
debes circũcidere pedes. i. affectões ꝛ voluntates
prauas. Augꝰ. Pes aĩe amor eſt ꝛ affectio eiꝰ ſeu
voluntas. Bern̄. Homini deũ habẽ volenti ſemꝑ
ſcrutanda eſt cõſcientia q̃d vult. Nam ſicut pax ẽ
hoibus bone voluntat̃. ſic dãnatio eſt his q̃ ſunt
male volũtatis. qꝛ ſcribit̃ in canone. lvj. di. Naſci.
Volũtas hoĩs eſt origo vicij ꝛ virtutis. ¶ Septi
mo debes circũcidere totũ corpus a carnalibꝰ de-
ſiderijs ꝛ voluptatibꝰ. j. Pet. ij. Obſecro vos ab-
ſtinere a carnalibꝰ deſiderijs q̃ militãt aduerſus
animã. ij. Chor. x. Arma militie nr̃e nõ ſunt car-
nalia ſed ſpũalia. ad Rom̃. viij. Qui ẜm carnem

ſunt deo placere nequeũt. Jdeo ad Gal. v. Spũ
ambulate ꝛ deſideria carnis nõ ꝑficietis. qꝛ ſi ẜm
carnem vixeritis moriemi. Rom̃. viij. Augꝰ. O ꝙ̃
parua eſt cõcubitus hora per quã ꝑditur vita eter
na. C ¶ Octauo debes circũcidere oẽs mores
ꝛ oẽm vitã tuã a praua cõſuetudine. de qua in ca-
non̄. diſt. viij. Mala cõſuetudo quaſi ꝑnicioſa cor
ruptela eſt vitanda. quia dicit Ariſto. vij. ethico.
Difficile reſiſtit̃ conſuetudini que aſſimilat̃ natu
re. Hiere. xiij. Sicut ethiops nõ põt mutare pel-
lem ſuã ꝛc. ſic vos nõ poteritis bñfacere cũ didice
ritis malũ. Sap. xiiij. Conualeſcẽte antiqua con-
ſuetudine hic error tanq̃ꝫ lex cuſtoditus eſt. Jdeo
exclamat Chryſ. O infelix conſuetudo peccandi
quanto magis peccant tanto minus intelligunt.
Grego. Hoc nõ erit cõſuetudini licitũ qð rõni eſt
ꝓhibitũ. ꝛ dicunt tũc. ante centũ ãnos ꝛ vltra ho-
mines choriſabant ꝛ guloſe viuebãt. vel ſic pom-
poſe incedebant. Audi q̃d ſcribit̃ de teſtibꝰ ꝛ atte-
ſtationibus. Tanto grauiora ſunt crimina quãto
diutius infelicẽ animã detinent alligatã. Similit̃
in cano. xxiiij. q. j. Sciſma. Cõſuetudo mala q̃nto
diuturnior tanto ꝑnicioſior. idõ eſt circũcidenda.
Jdcirco noli allegare. Ego nõ ſolus ſum. plures
etiã faciũt h̃. Rñdet ſic hiero. Multitudo ſociorũ
nõ ſinit crimen impunitũ. vt ſcribit̃ in cano. j. q. j.
multi. Et nõ minꝰ ardet q̃ cũ m̃tis ardet. Et ſicut
circũciſio corporis fiebat petra acuta materiali. ꝛ
ſic ẜm Bern̄. petra acuta cõpunctõnis circũcidat̃
vulnꝰ criminis. Et h̃ q̃ntũ ad pmũ. ¶ Dixi ſcðo ſub
iungit̃ ipoſitio noĩs ſaluatoris. ibi. ꝛ vocatũ ẽ no
men eiꝰ ieſus. i. ſaluator. Et merito. qꝛ ꝓpter nr̃am
ſalutẽ venit in mũdũ. de q̃ apl's. j. ad Thim̃. j. Fi-
delis ſermo ꝛ oĩ acceptõe dignus. qꝛ ieſus xp̃s ve
nit in hũc mundũ pctõres ſaluos facẽ. Licet plu-
res fuerũt iſto noĩe vocati. h̃ erat ſolũ ẜm aliq̃lem
ꝛ tp̃alẽ ſalutẽ. nõ aũt eternalẽ ꝛ totalẽ. D ¶ Jtẽ
nota tres fuerũt illiꝰ noĩs q̃ tp̃alẽ ſalutẽ exhibue-
runt populo dei. Primꝰ fuit Joſue. de quo Eccĩ.
xlvj. Fortis in bello ieſus filiꝰ naue ſucceſſor moy
ſi. Nã ſicut per iordanẽ ſicco pede populũ duxit
in terrã ꝓmiſſionis. Joſue. iiij. ꝛ ſic noſter hieſus
oẽs ſaluandos in limbo detentos duxit in celum
ꝛ nobis ianuã aperuit vite. vt patet Actuũ. j. Se-
cundus ieſus fuit filiꝰ ſyrach qui fuit doctor. ꝛ cõ-
poſuit Eccleſiaſticũ. vt dicit hiero. in ꝓlogo. Hic
docuit vicia vitare ꝛ virtutes opari. de quo Eccle-
ſiaſtici. xxj. Fili ſi peccaſti nõ adijcias iterũ. ẜ de
priſtinis depcare vt tibi dimittantur. quaſi a facie
colubri fuge peccata. Et ſic noſter ieſus. Joh. viij
et. v. Vade ꝛ iã amplius noli peccare. Secundo
docuit virtuoſe viuere. Eccĩ. ij. Fili accedens ad
ſeruitutẽ dei ſta in iuſticia ꝛ timore. Inclina aurẽ
tuam ad verba intellectus vt in nouiſſimo creſcat
vita tua. in dolore ſuſtine. in humilitate patientiã
habe. crede deo ꝛ recuperabit te. Et ſic noſter hie-
ſus docuit virtutes Mathei. v. Beati pauperes.
ſpiritu. beati mites. beati pacifici ꝛc. Tercius Je-
ſus fuit magnꝰ ſacerdos. de quo Zach. iij. Oſten
dit mihi dominꝰ ſacerdotẽ magnũ ieſum ſtantem
coram angelo dñi. Jſte fuit auus illius qui com-
poſuit Eccleſiaſticũ. Hic ieſus hoſtias pro popu

lo obtulit. vt decet ſummū ſacerdotē. De quo ad
Heb. v. Dis pontifex ex hoib⁹ aſſumptus ꝓ hoi-
bus cōſtituit in his q̄ ſunt ad deū vt offerat dona ⁊
ſacrificia ꝓ pctis. Sic ⁊ nr̄ ihs ſemetipm obtulit
ꝓ pctis nr̄is. de q̄ apl's ad Heb. ix. Semetipm ob-
tulit deo: emūdauit ɔſciam nr̄am ab opib⁹ mortu
is. Hic orauit ꝓ pplo ſicut decet ſacerdotē. vt dic̄
Hyeronim⁹ ad Damaſum papā. ⁊ hr̄ in caū. x. q. j.
quia. Sacerdotes ꝓ oibus dn̄t orare q̄ꝛ elynas et
oblationes accipiunt. Et ſic xp̄s ſumm⁹ ſacerdos
orauit ꝓ nobis. Hodie orat corā d̄o p̄re. ad Heb.
vij. Accedēs ꝑ ſemetipm ad deū ſꝑ viuēs ad inter
pellādū ꝓ nobis. Jō magis ɔgruit ſibi hoc nomē
ihs. q꞉ ipe ē verus totalis ⁊ etn̄⁹ ſaluator. iō dixerūt
ſamaritani Joh. iiij. Nūc cognouimus ⁊ ſcimus
q꞉ hic ē vere ſaluator mūdi. Nā oia illa q̄ iſti tres
ꝑnoiati in ſe ad ſalutē ppl'i habuerūt. ihs nr̄ in ſe
ꝑfectiſſime habuit. Fuit doctor cū ihu filio ſyrach
in ꝑdicatōne. Fuit ſacerdos magnus in paſſione.
Fuit dux populi fidelis in aſcēſione. ¶ Sz di
ceres. cū ihs ſit ꝓpriū nomē eius. quare nō nomia
mur a ihu ſaluati. ſicut a xp̄o xp̄iani. Rn̄detur q̄
h̄ duo noia ihs xp̄s ſpēalit̄ dn̄o nr̄o conueniunt.
Jhs ē nomē ꝑſone ⁊ cōuenit ei ſm diuinitatē. ob
h̄ in p̄nti nō denoiamur ſaluati. Xp̄s ꝟo nomē di-
gnitatis. ⁊ cōuenit ei ſm hūanitatē. ⁊ ob h̄ in p̄ſen
ti denoiamur a noie dignitatis. q꞉ debem⁹ eē reges
ſpūales ſpūalr̄ nos regētes. ⁊ ſacerdotes ſpūales:
ſpūales hoſtias offerētes. Apoca. j. Fecit nos d̄o
nr̄o reges ⁊ ſacerdotes. Et. j. Pet. ij. Vos eſtis ge
nus electū regale ſacerdotiū ⁊c̄. Hec ē rō q̄re nunc
xp̄iani dicūtur a xp̄o. ſicut ꝑdixit yſa. lxv. Seruos
ſuos vocabit alio noie. ſ. vt nō dicant iudei ſ; xp̄iāi
Subdit. i q̄ q̄ bn̄dictus ē ſuꝑ terrā. ſ. bn̄dictōe grē.
bn̄dicet in deo. ſ. bn̄dictōe glīe. Sz ve illis q̄ tm̄ ꝑ-
ticipant nomē ⁊ nō rem. q꞉ opa xp̄ianoꝝ non hn̄t.
de qb⁹ Orige. Audite deſides audite negligentes
q̄ ſperatis in hoc ſaluari q̄ xp̄iani appellamini et
xp̄ianoꝝ opa nō facitis. cū dicit ſaluator nr̄ Mat.
vij. Nō ois q̄ dicit mihi dn̄e dn̄e intrabit regnū ce-
loꝝ. ſ; q̄ facit volūtatē p̄ris mei. iō Augu. Fruſtra
xp̄iani nomē ſortit̄ q̄ xp̄m minime imitat̄. Nā xp̄i
ani nomē nō ſaluat hoiem ſ; ꝟtus. Apl'us. j. Chor
iiij. Nō in ſmone ē regnū dei ſ; in ꝟtute. iō Chryſ.
ſuꝑ Math. Qui nō cōuerſat̄ ſm xp̄i ꝟbū nō intra
bit in regnū celoꝝ. Jſti bn̄ noiant̄ xp̄iani ſ; non de
nominātur. q꞉ denoiatio ē ꝑticipatio rei ⁊ nomis.
Et tunc in futuro dicemur ſaluati. q꞉ conſumma-
bimur in ſalute ⁊ cōfirmabimur. vt iā nō poſſem⁹
illū amittere. vn̄ Jſa. lj. Salus mea in ſempitnum
erit. ⁊ iuſticia mea nō deficiet.

¶ Sermo xxxiiij. Ad idem.

Poſtquā impleti ſunt

dies octo vt circūcideret̄ puer ſcribitur
Lu. ij. ⁊ legit̄ in hodierne diei officio.

¶ Dicūt naturales q̄ a vite ꝓcedunt q̄dam pal
mites infructuoſi q̄ nō fructificant. ⁊ cū h̄ fructus
in alijs ipediunt. eo q̄ hūorem attrahunt a radice
q̄ deberet trāſire ad alios palmites. ⁊ niſi tales cir
cūcidant̄ impediunt fructū. Spūalr̄. ꝑ vitē intelli
gitur adā quē deus plātauit ⁊ poſuit in paradiſus
voluptatis. vt botros ꝟtutū ⁊ vinū dilectōnis fer-
ret. Sed heu ab eo ꝓceſſerunt q̄dā palmites ifru
ctuoſi. ſ. originaliū pctōꝝ. q̄ in oēs poſteros ſuos
ſunt tranſfuſi. ad Rom̄. v. Per vnū hoiem pecca-
tū intrauit in mundū. ⁊ impediebat fructū bono
rum opeꝝ. ps. xiij. ⁊ lij. Nō eſt q̄ faciat bonū nō ē
vſq; ad vnū. Jō neceſſe eſt ⁊ fuit q̄tenus ꝑciderent̄
⁊ eradicarent̄ vt aſſerit ſaluator Math. xv. Omis
plātatio quā nō plātauit p̄r meus eradicabit̄. Et h̄
eradicatio facta ē ꝑ circūciſionē q̄ data ē ad culpā
originalē tollendā quā xp̄s hodie ꝑtulit. de q̄ the
ma. ¶ In ſumma verboꝝ duo innuunt̄. Prio pro
ponit tp̄is determinatōz. ſc̄do ſubiūgit ſalutı opa
tionē. Primū ibi. poſtq̄ȝ impleti ſunt dies. Sc̄m
ibi. vt circūcideret̄. De primo dicit. Poſtq̄ȝ imple
ti ſunt dies octo. ſ. a tp̄e natiuitatis. dicit Symon
de caſſia. Ecce eternus ex p̄te menſurat̄. quia crea
tor inter creata factus eſt. ⁊ tangit̄ manib⁹ hō de⁹.
¶ Sed di. cur octaua die. Rn̄detur. q꞉ hoc tp̄s
eſt in lege determinatū Gen̄. xvij. Jnfans octo di
erū circūcidet̄. Sc̄do iō. q꞉ an̄ octauū diē erat pu
er nimis tener. Et non diutius p⁹ octauū diem. vt
cū ꝑuā haberet imaginatōz minorē ſentiret dolo-
rem. Tertio myſtice ad inſinuandum q̄ in octaua
etate. ſ. in generali reſurrectōne ab electis ois ſuꝑ-
fluitas corruptele ⁊ indecētie auferet̄. vn̄ Jſa. xxv
Auferet dn̄s deus lachrymā ab omi facie ⁊ oppro
briū ppl'i ſui. ¶ Quarto ad iſinuādū q̄ circū
ciſio ſpūalis dz fieri ꝑ octo q̄ req̄runt̄ ad deciſionē
peccatoꝝ. Prima dies eſt pcti cognitio. dicēdo cū
ps. l. Qm̄ iniq̄tatē meā ego ɔgnoſco. Nā pctm̄ ſe
quūt̄ mlt̄a mala. obſcurat em̄ itellectū. De q̄ aug.
Pctm̄ eſt tenebra q̄ obtundit̄ intellectus ⁊ inficit̄
affectus. ⁊ oibus bonis gratuitis ſpoliat̄. Jdcirco
bonū eſt hoi iſta cognoſcere ⁊ oēm vilitatē ei⁹. nā
malū non euitat̄ niſi cognitū. Sic ɔgnouit Se-
neca vilitatē pcti dicēs. Si ſcirē d̄os ignoſcituros
⁊ hoies ignoturos adhuc peccare dedignarer pro
pter pcti vilitatē ⁊c̄. Sc̄dus dies dr̄ pcti contritio.
Quid ꝓdeſſet pctm̄ cognoſcē ſi nō doleret de of-
fenſione dei. Hyero. Nulla culpa delet̄ niſi triſti-
cia anxiet̄. Tren̄. ij. Velut mare cōtritio tua. ſicut
mare ē amaꝝ. ⁊ ſic ɔtritio. Hyere. vj. Luctū vnige
geniti fac tibi planctū amaꝝ. Dicit em̄. s. thomas
Dolor de pctis dz eſſe maior q̄ȝ q̄cunq; dolor deli-
beratus de q̄cunq; re. Rō. quia ſicut deus dz nob
ſuꝑ omnia placere. ſic offenſio dei que fit per pec-
catum dz nobis ſuꝑ omnia diſplicere. dic igit̄ cū
Ezechia rege illō yſa. xxxviij. Recogitabo tibi oēſ
annos meos in amaritudine anime mee. Terci⁹
dies eſt ꝓpoſitum non peccandi. Hoc docet Jſa.
c. j. Quieſcite ꝑuerſe agē. diſcite bn̄facere. Notan
ter dicit bn̄facere. quia dicit Ambro. in li. de offi. ⁊
hr̄ in caū. lxxxvj. di. non ſatis. Non ſatis eſt bene
velle niſi affit bn̄facere. Cui conſonat Grego. Nō
ſatis ē mala non agē niſi quis ſtudeat bonis opē
ribus iſudare. Juxta illud ps. xxxiij. Declia a ma
lo ⁊ fac bonum. Quartus dies eſt ꝑudor de pec-
cato. Et ē magna pars pn̄ie. teſte Auguſtino lib.
d̄ pn̄ia. vbi dicit. Per vos peccaſtis. ꝑ vos erube-
ſcatis. Erubeſcētia em̄ magnam partem habet re-
miſſionis. Euſebius. Verecundia em̄ penam tpat

quā q̄s ꝓ pctō pati debuerat. vt inq̄t etiā Richar.
de. s. victo. De quāto verecūdia maioꝛ. de tāto i ocu
lis dī clarioꝛ. de q̄ Eccl'i. iiij. Eſt cōfuſio adducens
gloriā. E cōuerſo de malis dr̄ Zophonie. iij. Neſci
uit iniq̄ꝯ ꝯfuſionē. Quintus dies eſt timoꝛ. de fu
turo iudicio. ꝓuerbi. xv. Per timoꝛem dñi oīs hō
declinat a malo. Nā q̄s vellet furari vl' aliquē occi
dere in p̄ntia iudicis. nullus. q2 vtiq̄ timēt. Et ſic
deꝯ oia videt. vbiq̄ p̄ns ē. ꝓuerbi. xvj. Oēs vie ho
minū patēt oculis eius. Jō Boetiꝯ de conſol'. Ma
gna ē nobis indicta neceſſitas ꝓbitatis cū oīa aga
mus añ oculos iudicis cuncta cernētis. Nam ſi ti
mes hoiem q̄ nolles male agē in eiꝯ cōſpectu. ma
gis vō deū. Eccl'i. j. Timoꝛ dñi expellit pctm̄. ꝛ ſic
p̄s. cxviij. A iudicijs em̄ tuis timui. Et merito q̄a
ſcribit in cañ. xj. q. j. Sacerdotibꝯ. Nemo ſcit qual'
in iudicio dei futurus ſit. Jō Hyero. dicit. Siue
comedā ſiue bibā ſiue aliud faciā ſp̄ videt mihi il
la vox ſonare in auribꝯ meis. Surgite moꝛtui ve
nite ad iudiciū. Sextꝯ dies eſt fiducia remiſſionis
Mat. ix. Cōfide fili remittūtur tibi pctā. Nā ſcri
bit ꝓuerb. xv. Per miſcōiam ꝛ fidē purgant pctā.
Hanc iudas nō habuit iō a pctis ſolutus non fuit
Aug. Pnia q̄ ē ſine fiducia ē ſterilis ꝛ manet ſine
miſcōia. vt Chayn Geñ. iiij. dixit. Maioꝛ ē iniqui
tas mea q̄ vt veniā merear. Berñ. Mētyris cayn.
maioꝛ eſt dei miſcōia q̄ oīs nr̄a miſeria. Auguſti.
Quid cōuerſo nō ignoſcit cū effuſio ſanguis xp̄i
ignoſcebat. Jō de diffidētibus dicit Amb. Nō ꝑt
agē veram pniam q̄ nō ſpauerit indulgētiam. Sep
timus ē oīo deuota. Ecci. xxj. Fili ſi peccaſti non
adijcias iterū. ſ3 de p̄ſtinis dep̄care vt remittant ti
bi. vt h3 Mat. xviij. Serue neq̄ oñe debitū dimi
ſi tibi q̄m rogaſti me. Dic igr̄ cum Thobia. iij. Ne
reminiſcaris dñe delicta mea. Octauꝯ dies eſt dile
ctio. Aug. non ſolū opoꝛtet deū timē vt iudicem ſ3
etiā diligē vt iuſtū iudicē. Augꝯ. Cetera nō pꝛoſūt
ſi charitas deſit. Hilariꝯ. Fruſtra erit oīs oꝑatio
niſi aſſit dei dilectio. In illo die octauo. ſ. dilectōis
fit plēa circūciſio remiſſionis. ꝓuer. x. Vniuerſa
delicta operit charitas. ¶ Alio mō ꝑ octo di
es p̄nt intelligi octo q̄ ſi diligēter cōſiderant oēm
volūtatē malā a nobis circūcidūt. Et hoꝝ ſeptem
enumerat Berñ. dicēs. Septē ſunt de eſſentia ho
minis q̄ ſi hō conſideraret ineternū non peccaret. ꝛ
enumerat ea dicēs. Primū ē natura vilis Geneſ.
iij. Puluis es ꝛ in puluerē reuerteris. Scōm oꝑa
tio turpis. Eccl'es. vij. non eſt em̄ hō iuſtus in ter
ra q̄ faciat bonū ꝛ nō peccet. Terciū exitꝯ flebilis. ij
Reg. xiiij. Oēs moꝛimur ꝛ quaſi aqua dilabimur
Quartū ſtatus inſtabilis. Job. xiiij. Hō natus de
muliere breui viuēs tp̄e replet multis miſerijs. et
nunq̄ in eodē ſtatu ꝑmanet. Ecci. x. Rex hodie ē
ꝛ cras moꝛiet. Quintū dānatio deteſtabilis. Atha
naſius. Qui mala egerunt ibunt in ignem eternum
Sextū moꝛs triſtabil'. Eccl'i. xlj. O moꝛſ q̄ amara
eſt memoꝛia tua. Septimū diſſolutio miſerabilis
Eccl'es. iij. Cuncta ſubiacent vanitati. ꝛ oia ꝑgūt
ad vnū locum. de terra facta ſunt ꝛ in terram pari
ter reuertunt. Octauū poteſt eſſe conſideratio glo
rie ineffabilis. ad quā nihil coinq̄natum intrabit.
Apocal'. xxj. ꝛ Jſa. xxvj. Tollatur impius ne vide
at gloꝛiam dei. Ideo Greg. Si conſideramꝯ q̄ ꝓ
mittuntur nobis in celis viſeſcūt oīa q̄ ſūt in terris
¶ Tercio mō ſm̄ nico. de lyra in glo. dicit per dies
octo deſignant anni, ſm̄ illud Ezech. iiij. Diem ꝓ
anno dedi tibi. ¶ Debet igr̄ infans octo anno
rum circūcidi. hoc ē a turpibꝯ reſtringi ꝛ inhōeſtis
q2 tunc incipit hr̄e vſum rōnis. q2 dicit Ariſtot. ij.
ethicoꝝ. non paꝝ facit ad virtutē a puericia aſſueſi
eri ad virtutū oꝑa ꝛc. ¶ Dixi ſcōo ſubiūgit ſalutis
nr̄e oꝑationē dicēs. vt circūcideret puer. Augꝯ. de
fide ad petrum. Firmiſſime tene ꝛ nullatenus du
bites oēm hoiem q̄ ꝑ concubitū viri ꝛ mulieris cō
cipitur cū oꝛiginali pctō naſci filium ire. De quo
ap'ls Ephe. ij. Eramus omēs natura filij ire. Et q2
puer natus anteq̄ haberet vſum liberi arbitrij non
potuit ſe diſponere ad grām. iō opoꝛtuit inſtitue
re aliqd̄ remediū qd̄ pctm̄ oꝛiginale tollēt ex ipſo
oꝑe oꝑato. iō ſtatim poſt moꝛbū deus inſtituit re
medium ꝯ oꝛiginale peccatum. ¶ Et dic̄ Hu
go de ſanc. vic. Quinq̄ remedia ꝑ ſucceſſum tp̄is
deus dedit. Primū fuit oblatio. ꝛ incepit ab abel.
Geñ. iiij. Reſpexit dñs ad abel ꝛ ad munera eius
ꝛ durauit vſq̄ ad diluuiū ꝛc. Scōm ē ſacrificium
ꝛ incepit a noe. ꝛ durauit vſq̄ ad abraā Geñ. viij.
Cū noe de archa egreſſus eēt edificauit altare do
mino. ꝛ de cunctis volatilibus ꝛ pecoꝛibus mun
dis obtulit ſuper altare. Terciū fuit decimatio. et
incepit ab abraame melchiſedech. Abraam enim
tanq̄ ſūmo ſacerdoti decimas dedit melchiſedech.
Geñ. xiiij. Quartū ē circūciſio q̄ incepit ab abraā
Geñ. xvij. dixit deus ei. Hoc ē pactū qd̄ cōſeruabit
inter me ꝛ vos ꝛ ſemē tuum poſt te. circūcidet in
vobis oē maſculinū. Quintū ē baptiſmalis re
generatio. ꝛ illud incepit quātū ad materiā quan
do xp̄s baptiſatus eſt. tunc em̄ tactu ſue mundiſſi
me carnis vim regeneratiuā contulit aq̄s. Quātū
vō ad formā q̄ñ dixit Mat. vl. Euntes baptiſate
eos in noīe p̄tis ꝛ filij ꝛ ſpūſſancti. Quantū vō ad
efficatiā q̄ñ exiuit ſanguis ꝛ aqua ex eiꝯ latē. Job.
xix. ¶ Iſta aūt q̄nq̄ deus aſſumpſit ꝓ nob.
Primo oblationem. ad Eph. v. Obtulit ſemetipſ3
ꝓ nobis imaculatā hoſtiā. Primo obtulit carne3
ſuā in ſctificatōꝫ. p̄s. lxviij. Que nō rapui tūc exol
uebā. Scōo ſanguinē in redemptionē. j. Petri. j.
Non coꝛruptibilibus auro vel argento redempti
eſtis. ſ3 ſanguine agni incontaminati. Tercio ani
mam in reconciliationē. Job. x. Bonꝯ paſtoꝛ ani
mam ſuam ponit ꝓ ouibus ſuis. Quarto diuini
tatē in fruitionē. Job. xvij. Hec eſt vita eterna vt
cognoſcant te ſolum veꝝ deum. ꝛ quē miſiſti ihm
xp̄m. Scōo ſacrificium aſſumpſit quādo ſe i ara
crucis imolauit. ſcribit em̄ Leui. vj. Omne ſacrifi
cium ſacerdotū igne cōſumet. ꝛ ſic ipe i igne amo
ris in cruce imolatus eſt. Lu. xij. Ignē veni mitte
re in terrā q̄d volo niſi vt ardeat. Concrematus ē
igne doloꝛis. Treñ. j. O vos omnes qui trāſitis ꝑ
viam attendite ꝛ videte ſi eſt doloꝛ ſicut doloꝛ me
us. Ex illo igne amoꝛis ꝛ doloꝛis aſcendit fumus
odoꝛiferus qui deum patrē reconciliauit. Epheſ.
v. Xp̄s dilexit nos ꝛ tradidit ſemetipm̄ pꝛo nobis
oblationē ꝛ hoſtiam deo in odoꝛē ſuauitatis.
¶ Terciū remediū fuit decimatio. ſ3 decimas rex

tpaliū xp̄s nō poſſedit. Mat.viij. Vulpes foueas
hn̄t ꝛ volucres celi nidos. filius aūt hois non ha-
bet vbi caput ſuū reclinet. Sed decias dieꝝ ſoluit
qn̄.xl.dieb⁹.ꝛ.xl.noctib⁹ ieiunauit. Et licet.xxxvj.
dies ſunt decima anni. voluit tn̄ xp̄s q̄tuoꝛ ſupad-
dere ad innuendū ꝙ in ſuitio dei ꝛ in opib⁹ penitē-
tie potius debemus plus facere ꝗ̄ minus. meli⁹ ē
eīn abūdare ꝗ̄ deficere. qꝛ in plus faciendo ē meri
tū. ꝛ in faciēdo minus ē piculū. Jō Gre.in omel.
Decimas dieꝝ nos deo impendimus quādo qua
draginta diebus ieiunamus. qꝛ annus reuoluitur
p.ccc.lxvj.dies. ꝛ ſic.xxxvj.dies eſſent decie anni.
Quartū remediū fuit circūciſio. N ¶Circa qđ
nota triplex ē circūciſio. Pria eſt iudeoꝝ q̄ fiebat
in carne.j.Choꝝ.vij. Circūciſio nihil eſt ꝫ obſua-
tio pceptoꝝ dei. Scđa ē xp̄ianoꝝ q̄ hꝫ fieri in men
te a culpa. Deut.xxx. Circūcidet dn̄s coꝛ tuū ꝛ coꝛ
ſeminis tui vt diligas dn̄m deū tuū ex toto coꝛde
tuo ꝛ ex tota aīa vt poſſis viuere. Tercia eſt btōꝝ
q̄ habet fieri in vtroq̄ʒ.ſ.ab omni culpa ꝛ miſeria.
Scđa xp̄s nō indiguit. qꝛ nihil vicioſum in men-
te habuit. Terciā in ſuo cruoꝛe fecit. qꝛ oēm pena-
litatē ꝛ miſeriā remouit. Primā vō accipere volu
it. primo vt verā carnē ſe habere oñderet.j. Joh.v.
Tres ſunt q̄ teſtimoniū dāt in terra.ſ. in humana
xp̄i natura. ſpūs ſanguis ꝛ aqua. Spūs quē emi-
ſit. ſanguis ꝛ aqua quā effudit. Et hoc eſt ꝯ hereti-
cos q̄ dixerūt eū coꝛpus fantaſticum aſſumpſiſſe.
Contra qđ dicit apl's ad Tytū.iij. Apparuit beni-
gnitas ꝛ hūanitas ſaluatoꝛis dei nr̄i. Scđo vt dya
bolo myſteriū incarnatōnis occultaret. vidēs xp̄ꝫ
circūcidi puꝝ hoiem credidit ꝙ circūciſiōis reme
dio indigeret. N ¶Nota xp̄s incarnatꝰꝫ ſuam
ſeptem ſigillis ſigillauit q̄bus diuinitatem ſuā ſb
humanitate abſcondit. De quibus Bern̄. in ſmōe
de reſurrectione. Primū ſigillū ꝙ de muliere de-
ſponſata viro conceptus ꝛ natus fuit. ꝛ dyabolus
ſciuit ex ſcripturis xp̄m de virgine naſcituꝝ. qua-
lem non credidit mariam foꝛe dum ſciret eam vi-
ro deſponſatā. Scđm ſigillum fuit infirmitas hu
manitatis cum vidit eum eſurire. doꝛmire. ꝛ fatiga
ri Joh.iiij. Fatigatus ex itinere. ꝛ ſic de alijs defe
ctibus ſub q̄bus diuinitas latebat. Tercium ꝙ ſu
ſcepit circūciſionē. rōne cuius videbatur fuiſſe ſb
peccato. ꝛ p conſequens ſolū hō ꝛ nō deus. Quar
tum fuga in egyptū. arguit eīn ſic dyabolus. ſi eīn
ille eſſet deus nō fugeret regē terrenū. Quintum
terna temptatio. in qua xp̄s ſe habuit ita ꝙ diabo
lus experiri nō potuit an eſſet verus deus. quod
tamen dyabolus deſiderauit. Sextū dira paſſio. ꝛ
tandeꝫ ſuſpenſio in cruce. vbi miro mō diuinitas
latuit. Septimū fuit ſepultura xp̄i ꝓpt quam ve-
hementer putabatur purus homo. Tercio xp̄us
circūcidi coꝛpoꝛaliter voluit vt nos circūcidēdos
ſpūalr oñderet. P ¶Pro quo nota circūciſio
facta eſt in tribus locis. Primo facta eſt i egypto
ꝛ in deſerto tempoꝛe abrae ꝛ in abraam ꝛ in reliq̄
populo. Scđa trans ioꝛdanem in galilea iubente
ioſue. Tercia facta eſt in terra ꝓmiſſiōis. Et ſigni
ficant tres ſtatus quibus diuerſi homines diuerſi
mode dicuntur circūcidi. Prima ſignificat circū-
ciſionem ſecularium in egypto huius mundi. que
debet fieri a grauibus culpis peccatoꝝ moꝛtaliū.
Et ea q̄ ad eadem reducuntur.ſ.a coꝛde malas co-
gitationes. Iſa.j. Auferte malū cogitationū vraꝝ
ab oculis meis. Rō Sap.j. Peruerſe cogitatōnes
ſepant nos a deo. Scđo ab oꝛe mala verba. Ephe.
iiij. Omnis ſermo malus ab oꝛe veſtro non pꝛoce
dat. Rō.j.Choꝝ.xv. Coꝛrūpunt bonos moꝛes col
loquia praua. Tercio ab ope illicito. quod bene fi
guratū eſt per primā circūciſionē in deſerto. Exo.
iiij. Tulit zephoꝛa acutiſſimā petram. ꝛ circūcidit
ppucium filij ſui ne angelus occideret eum. ¶M
¶Spūalr. acutiſſima petra eſt circūſpectiſſima di
ligentia qua indigent ſeculares qui volunt a moꝛ-
talibus circūcidi. qꝛ ſcribit Apoc.ix. Ve ve ve ha-
bitantibus in terra. Triplex ve ꝓpter triplex pctm̄
quod regnat in mundo. aut eſt concupiſcētia car-
nis. aut oculoꝝ. aut ſupbia vite. Jō bern̄. Valde
difficile eſt diebus iſtis maxime quib⁹ malicie vis
inualuit in terris criminaliū pctōꝝ foueas decli-
re. neceſſe tn̄ eſt qui ad regnum venire deſiderat vt
penitus ſe a moꝛtalibus circūcidat. ſcribitur i figu
ra Gen̄.xvij. Maſculus cuius ppucij caro circū-
ciſa non fuerit deleatur anima eius a populo. Et
ſic qui a moꝛtalib⁹ circūciſus nō fuerit. anima ei⁹
pibit. qꝛ nullū coinq̄natū intrabit. Apoca.xxj.
R ¶Pro quo nota. res circūcidit tribus de cauſis
Primo vt p eā alia res nō coꝛrūpat. Scđo vt fru
ctus maioꝛ habeat. Tercio vt in cōuenienti loco lo
cetur. ſic ſpūalr hō dꝫ circūcidi in ſili. Primo dixi
vt p eam alia res nō coꝛrūpat. ſic abſcidit pomuꝫ
ꝛ mēbꝝ putridū ne ſanū mēbꝝ inficiat. ſic homo
a pctō. qꝛ vnus peccatoꝛ inficit aliū. ꝛ vnū peccatū
inducit aliud. De quo Greg. Pctm̄ qđ p pniam n̄
abluit mox ſuo pondere aliud ad ſe attrahit. Et ſi
cut ſm aplm̄.j.Choꝝ.v. modicū fermentū totam
maſſam coꝛrūpit. ſic vnū pctm̄ moꝛtale multa bo
na annihilat. de quo Eccl'es.ix. Qui in vno pecca
uerit multa bona pdet. ſcđo vt fructus maioꝛ ha-
beatur. Joh.xv. Oēm palmitē in me nō ferētem
fructū purgabit eū vt fructū plus afferat. ſic i pec-
cato moꝛtali non eſt fructus boni opis. Rom.vj.
Quē fructū habuiſtis in quibus nunc erubeſcit.
q.d.nullum. Greg. Nihil deo acceptū dum hō di
ſplicet deo p moꝛtale pctm̄. Ideo neceſſe eſt circū-
ciſio peccati moꝛtalis ad fructificandū. de q̄ Iſa.
xxvij. Iſte eſt omnis fructus vt auferatur peccatū
Tercio vt conuenientius locet. vt lapides circūci-
duntur ad edificiū. Et ſic nos ſi volumus locari i
edificio paradiſi opoꝛtet pꝛius circuncidi ꝛ poliri
Joſue.v. Circūciſi ſunt qui volebant terram pꝛo-
miſſionis intrare. Et ſic qui volunt intrare i regnū
celoꝝ. Bern̄. Petra acute ꝯpunctionis circūcidat
vulnus criminis. ¶Scđa circūciſio facta ē trans
ioꝛdanem in galilea. Joſue.v. ex pꝛecepto Joſue
ꝛ ſignificat circūciſionē religioſoꝝ. Hic tanto am
plius ſuper ſtatum ſeculariū debet fieri circūciſio
quanto ſe terre ꝓmiſſionis vicinius coniūxerunt
S ¶Hec aūt circūciſio religioſoꝝ debet eſſe tri-
plex. Primo in reſtrictione tpalium. ſcđo in diſci
plina moꝛalium. tertio in affectu ſpūaliū. Dixi pri
mo in reſtrictione tpalium. Aug.xij.q.j. nō dicat.
Non dicatis vos hic ꝓpꝛiū. habet eīn de ſtatu mo

nachoꝝ ⁊ cano.regu. Cū ad monaſteriū. Non exi
ſtimet abbas diſpenſare poſſe cum monacho ſup
habenda ꝓprietate.qꝛ abdicatio ꝓprietatis ſicut et
cuſtodia caſtitatis adeo eſt annexa regule mona-
chali.vt contra eā nec ſummus poſſit licentiā in-
dulgere. Jō Hubertus ſup regulā Aug. Si mo-
nachus dicit aſſertiue. iſte liber eſt meus . peccat
mortaliter. Jō legit Act.iiij. Erāt illis oia cōia.
¶ Sꝫ di.vtꝝ cū religioſo poſſet diſpenſari circa
habendū vſum alicuius rei. Rñdet Hubert⁹.du-
plex ē vſus.certus ⁊ incertus. Certus vſus ē q̄ nō
poteſt auferri.incertus in voluntate alterius vt au
feratur cū ei placuerit. Et circa illū incertū vſū pt
prelatus diſpēſare ex cā rōnabili ⁊ neceſſaria. Sꝫ
circa certū vſum nō pt diſpēſare. Sp em̄ voluntas
religioſi dꝫ eſſe ſubiecta plato vt reſignet qn̄ volu
erit. Et ſi non habet talem voluntatē tunc religio
ſus ē ꝓprietarius ⁊ ſp in pctō mortali. Et null⁹ pōt
eū abſoluere a pctis ſuis interim ꝙ ē in tali propo
ſito libere nō reſignandi ⁊ ad cōem vitam dandi.
Vñ bern. Monachi habenti ꝓpriū deus negat ſu
um ꝓpriū qd eſt miſereri ⁊ pcere. Scdo dn̄t circū-
cidi in diſciplina moraliū.j. Pet.ij. Conuerſatōnē
veſtrā habētes inter gentes bonā. ſm ꝙ docet ſal-
uator Mat.v. Sic luceat lux veſtra coram hoib⁹
vt videant opa vr̃a bona ⁊c. Aug.de cōi vita cleri-
coꝝ.⁊ hr̄.xij.q.j.nolo. Nolo vt aliquis de vob in-
ueniat male viuēdi occaſionē.conſcīa neceſſaria ē
nobis fama aūt ꝓxis. Tercio in affectibus ſpūali
um.qd docet apl's Rom.xij. Prouidentes bona
nō tm̄ corā deo ſ etiā corā oibus hoibus. ¶ D
¶ Dicit Bern. Prouident bona corā hoib⁹ trib⁹
modis.ſ.habitu.actōe ⁊ ſmone. Primo habitu vt
non ſit notabilis. Aug. Habitus honeſtus ſit ita
ne in eo aliis placeamus.⁊ ne ita vt aliis ſcādaluꝫ
pbeamus. Scdo in actōne ne ſit culpabilis. Gre.
Vt actōnes tuas caute pagas ne mala bonis per-
mixta totā maſſam corrūpant. qꝛ dicit idē. Nulla
bona acceptant q̄ maloꝝ admixtione maculātur.
Tercio in ſermone vt nō ſit ſcandalizabilis. Bern.
Sermo tuus nō ſit inanis ſ aut ſuadeat aut mo-
neat.aut conſoletur aut edificet.⁊ qd magis ē non
ſcādaliſet. Mat.xviij. Ve illi p quē ſcandalū veit.
¶ Hoc tñ ſciendū ꝙ exterior circūciſio nō ꝓdeſt
ſine interiori.qd em̄ lata corona ꝓderit.aut capilli
decurtati ſi nō interior circūciſio comitet. vnd ad
Gal.v. Si circūcidami xps nil ꝓderit vob.bern.
Si corpis cōuerſio fuerit ſola erit nulla.ſic exteri
us veſtis religioſa mens vana.corpus in clauſtro
cor in ſeculo.cuſtodit ſilentiū ſ murmurat cor tu
um.pſallitur ore.ſ cor tuū eſt longe a deo. de qb⁹
Hiere.xj. Quid eſt ꝙ dilectus me⁹ in domo mea
facit ſcelera multa.nunquid carnes ſancte auferūt
a te malicias tuas. Jungamus ergo interiorē cir
cūciſionē ne ſimus de numero ſpoꝝ de qbus dicit
apl's.ij. Thimo.iij. Spēm pietatis habētes. pieta
tem aūt abnegantes. ¶ Sciendū igit ꝙ trib⁹
modis in interioribus nr̄is ꝓuidere debemus bo
na. Primo in cogitatōne.ſcdo in affectōne. tercio
in intentione. Primo cogitatio debet eſſe ſancta
⁊ munda vt deum cogitemus. Sap.v. Cogitatio
coꝝ apud altiſſimum.ſ.ad eius precepta. Ecci.iij.
Que pcepit tibi deus cogita illa ſemper. Et etiam
tua pctā qbus deū offendiſti. Deut.xiiij. Memē-
to ⁊ nō obliuiſcaris ꝙ ad iracūdiā ꝓuocaſti domi
nū deum tuum.ſ.exceſſibus tuis. Apoca.iij. Me
mento vñ excideris ⁊ age pniam.qꝛ dicit Chryſo.
ſup epl'am ad Hebre.⁊ hr̄ in cañ.de pnia diſt.iij. S
iudas. Nullū inuenit delictoꝝ tale remediū ſic eo
rum continuata memoria. Glo.ad cōpunctionē
⁊ nō ad delectationem. Scdo affectio dꝫ eē pura.
Aug. Qui puras affectiones vult erigere in deuꝫ
diſiungat ſe a ſenſib⁹.recedat a turpib⁹ ⁊ nociuis
in his em̄ illudimur. Tercio intentio dꝫ eſſe recta.
vt oia q̄ facim⁹ nō ad dexterā ꝓſpitatis.nec ad ſini
ſtram aduerſitatis intentionē nr̄am obliquamus
ſ directa facie in dei laudem. Bern. Intēde in deū
⁊ ꝓpter deū. Beō.theſaurus cordis eſt intētio.ē.n.
oculus aie.de q̄ Lu.vj. Si oculus tuus ſimplex ē
totū corpus lucidū erit.ſ.totuꝫ opus.qꝛ ſcribit ad
Hebr.iiij. Diſcretor cogitationū ⁊ intentionum
cordis eſt ipē. Greg.xxviij.mor. Sicut ocul⁹ cor-
poralis eſt corpis lucerna.ſic p radiū intentōnis il
luſtrant actōnis merita. ¶ Tercia circūciſio facta
eſt in tra ꝓmiſſionis.⁊ ſignificat circūciſionē q̄ in
celis circūcidimur ab oi miſeria pene ⁊ culpe. In
corpore a paſſibilitate.corruptibilitate.tarditate.
mortalitate ⁊ difformitate. Mat.xiij. Fulgebunt
iuſti ſicut ſol in regno patris eoꝝ. Et ſol erit ſeptē-
pliciter clarior ꝙ̄ nunc. ſicut dicit Iſa.xxx. Scdo
in aia ab omni ignorātia. Hiere.xxxj. Non doce-
bit vltra vir ꝓximū ſuū dicens.agnoſce dn̄m.oēs
em̄ me noſcent a minimo vſq ad maximū. Aug.
de ciui.dei.lib.xxij. Ibi eſſe nr̄m nō hēbit defectio
nem.noſſe nr̄m nō hēbit errorē. Itē mens circūci
det ab omi turbatōne.⁊ relinqtur pura leticia.ps.
xv. Adimplebis me leticia cū vultu tuo. ¶ B
¶ Quintū remediū fuit baptiſm⁹. Eſt aūt triplex
baptiſmus quē xps ſuſcepit. Primus ē baptiſm⁹
fluminis quē ſuſcepit ad noſtrā ſanctificationē. Nā
ex tactu ſue mūdiſſime carnis aquas ſanctificauit
⁊ eis vtutē ſanctificandi dedit. Scdo ē baptiſmus
flaminis.quē accepit xps ad noſtrā iuſtificationē.
ipe em̄ accepit ſpmſctm̄ ſine mēſura. Joh.iij. Nō
em̄ ad mēſurā dat deus ſpmſctm̄. Glo.ſ.xpo. ex q̄
plenitudine nobis cōicat. Joh.j. De plenitudine
eius oēs accepimus. Ex qua cōicatōe nos iuſtifi-
cauit. Joh.j. Hic eſt qui baptiſat in ſpūſctō. Ex q̄
iuſtificatōe nos glorificat. vñ poſtq̄ⁱ iohānes dixit
De plenitudine eius oēs accepimus.ſubdit.⁊ gra
tiam ꝓ gra.grām.ſ.glorificantē ꝓ gra iuſtificante.
Tercius eſt baptiſmus ſanguinis quē recepit ad
noſtram redemptionē.de quo Lu.xij. Baptiſmo
habeo baptiſari.ſ.cruoris ꝓprij.quō coartor vſq
dum pficiatur. Et illo baptiſmo ſanguinis nos re
demit. Apoca.v. Redemiſti nos dn̄e in ſanguine
tuo. ¶ Nam xps ſepties effudit ſanguinem vt
nos a ſeptem pctis mortalib⁹ liberaret. Primo in
circūciſione vt hodie ꝓpter pctm̄ luxurie.ꝗ ſi pec-
caſti tali pctō roga eū p amarā paſſionē vt tibi in-
dulgeat. Scdo in monte oliueti in ſudore ſangui-
neo ꝓpter pctm̄ gule. tertio in flagellatōne ꝓpter
pctm̄ inuidie. Quarto in manuū pforatōne cōtra
pctm̄ auaricie. Quinto in pedū affixione contra

pctm̄ accidie. Sexto in capite ꝑ coronā ſpineā cō tra pctm̄ ſugbie. Septio i corde ꝯ pctm̄ ire. Phs j. de anima. Ira eſt accenſio ſanguinis circa cor.

¶ Sermo xxxv. ¶ Ad idem.

Vocatum eſt nomē ei⁹

ihs. qđ vocatum eſt ab angelo priuſq̈ in vtero conciperetur. Luc. ij. D ¶ Sanct⁹ tho. pte. iij. q. iij. art. ij. dicit. Nomia ſi imponūtur dn̄t imponi a ꝓprietatibus rer. ſicut Abraā Gen̄. xvij. Non vltra vocaberis abram ꝫ abraam . qꝛ pa trem multaꝝ gentiū conſtitui te. Et qꝛ ergo homi xp̄o hoc munus gr̄e collatū erat vt ꝑ ipm̄ ſaluare- mur. ideo conuenient vocatū eſt nomen eius ihs id eſt ſaluator. ¶ In vbis ꝑmiſſis duo innuuntur Primo pietas diuine miſeratōnis. ſcđo tangit cō formitas angelice aſſociatōnis. Primū ibi. voca- tum eſt nomen eius ihs. ſcđm ibi. qđ vocatum eſt ab angelo. De pmo dicit Vocatū eſt nomen eius ihs. E ¶ Sed di. tn̄ ſcribit Iſa. vij. Vocabit no- men eius emanuel. ⁊ Iſa. viij. Voca nomen eius accelera. detrahe. ⁊ Iſa. ix. Et vocabit nomen eius admirabilis, conſiliarius. deus fortis. ⁊ Zach. vj. Ecce vir oriens nomen eius. ⁊ Iſa. lxij. Vocabit tibi nomē nouū qđ os dn̄i noiauit. Rn̄det. s. tho. pte. iij. q. iij. ar. ij. In omnibus illis noib⁹ ſignifica tur hoc nomē ihs, qđ eſt ſignificatiuū ſalutis. Nā ex pietate ⁊ miſeratōe ad nr̄am ſalutē venit i hunc mundū. Lu. xix. Venit filius hois q̄rere ⁊ ſaluum facere qđ ꝑierat. Idcirco vocat pmo emanuel qđ inꝑ̄pretatur nobiſcū deus. In quo noie innuit cā ſalutis, qꝛ eſt vnio diuine ⁊ hūane nature. Secun- do accelera detrahe ſignificat a quo nos ſaluabit. qꝛ a dyabolo cuius ſpolia abſtulit. Lu. xj. Cū for- tis armatus cuſtodit atriū ſuū in pace ſunt oīa que poſſidet. veniet fortior eo. auferet vniuerſa ar ma eius ⁊ ſpolia in quibus confidebat. ⁊ hoc fecit xp̄s dyabolo . Tercio nomē eius āmirabilis. in ꝫ ſignificat via ⁊ terminus nr̄e ſalutis. inq̈tū admi rabili ꝯſilio diuinitatis ꝑducimur ad celū. Quar to oriens fertur ad incarnatōis myſteriū. ſcđm ꝙ ex ortū eſt in tenebris lumē rectis corde. vt dicit ps. cxj. vt dſiderauit zacharias pr̄ iohis baptiſte. Lu. j. Illuminare his q̄ in tenebris ⁊ in vmbra mortꝭ ſedent. F ¶ Sed di. quō dꝛ nomē nouū cū etiaꝫ alij vt ſupra dictū eſt vocati ſunt hoc noie. Rn̄det ſctūs tho. vbi ſupra. Licet alij vocati ſunt ihs. hoc eſt ſcđm tpalem ſalutē. non ſcđm et̄nalem. iđ Act. iiij. dixit petrus. Nō eſt aliud nomē ſub celo in q̄ op- tet ſaluari niſi in nomīe domini noſtri ihu chriſti. Hoc nomē ihs non fuit fortuite inuentuꝫ. nec ab homine xp̄o impoſitum. ꝫ potius a deo noiatum Iſa. lxij. Quod os dn̄i noiauit. Item fuit a ꝓpha nunciatum. Abacuc. iij. Exultabo in deo ihu meo Ab angelo imperatū. Angelus nanq̈ gabriel im- perauit ioſeph vt ſibi hoc nomen iponeret. Mat. .j. Pariet filium ⁊ vocabis nomen eius ihs. Hoc idem impauit matri Lu. j. Ecce concipies in vte- ro ⁊ paries filium ⁊ vocabis nomen eius ihm. iđo Orige. Hoc nomen digniſſimū non debuit pmo appellari ab hoibus ꝫ a deo. neq̈ ab eis in mūdū afferri. ꝫ ab angelo, iđ vltimo a maria ⁊ ioſeph fuit ei impoſitū in circūciſione Luce. ij. Vocatū ē no men eius ihs. ſ. a maria ⁊ ioſeph. De quo nomine dicit ps. cxij. ſit nomen dn̄i benedictū. Reuera bn̄ dictū. qꝛ hoc nomen ihs eſt primo nomen gl̄ioſiſ- ſimū. ſcđo delicioſiſſimū. tercio ꝑcioſiſſimū. quar to virtuoſiſſimū ſua ſublimitate. Cuius ſublimi- tatem deſcribit apl̄s Phil. ij. Dedit illi nomē qđ eſt ſuꝑ oīe nomen. vt in noie ihu omne genu fle- ctatur celeſtiū terreſtriū ⁊ infernoꝝ. G ¶ In qb⁹ vbis q̄ntuplex ſublimitas hui⁹ nois colligit. Prio qꝛ ipm̄ habet in reuerentia deus. ꝙ ipm̄ exaltauit q̄n ad ipi⁹ nois inuocatōꝫ pctōꝝ remiſſionē nobis dare ꝓmiſit. Act. ij. Baptiſet vnuſq̄ſq̈ vr̄m i noie ihu in remiſſionē pctōꝝ vr̄oꝝ. ſcđo hꝫ ipm̄ in reue rentia angel⁹. in hoc ꝙ apl̄s ſubdit. in noie ihu oē genu flectat. celeſtiū. i. angeloꝝ. Neemie. ix. Exer- citus celi te adorat. i. angeli. tercio habet ipm̄ in re uerentia angel⁹ malus. i. dyabolus. qꝛ ad eius no- minationē tremet. cum dicit. ⁊ infernoꝝ. Iaco. ij. Demones credunt ⁊ cōtremiſcunt ⁊ ſubijciuntur Iſa. xxx. Ecce nomen dn̄i veniet de longinquo ar dens furor eius ⁊ grauis ad portādum. ſ. demoni- bus. Quarto ipm̄ habet in reuerētia creatura irrō nalis. qꝛ ad eius inuocatōꝫ ſibi obedit. Mat. viij. Qualis eſt hic qꝛ vēti ⁊ mare obediūt ei. Quinto hꝫ ipm̄ in reuerētia creatura rōnalis. cum dicitur. Omnis lingua cōfiteat qꝛ dn̄s ieſus ⁊c. Iſta cōfeſ- ſio dꝫ fieri ꝑ laudatōnē. Heſter. xiij. Viuētes lau dem⁹ nomen tuū dn̄e. Ope. ad Col. iij. Quodcū- q̈ facitis in verbo aut in ope in nomine dn̄i noſtri ieſu xp̄i facite. qꝛ nomen eſt gl̄ioſiſſimū. ¶ Secun do eſt nomē delicioſiſſimū in ſua ſuauitate. Bern̄. ſuꝑ illud Cāti. j. Oleū effuſum nomē tuum. dicit. Arid⁹ ē omnis cib⁹ ſi iſto oleo nō condiet. inſipi- d⁹ ſi iſto oleo nō vnget. Et ſubdit Bern̄. Hoc no- men ieſus inſtar olei lucet ꝑdicatū. paſcit cogitatū lenit inuocatū. ps. cxxxiiij. Pſallite noi eius qm̄ ſuaue eſt. Reuera ſuaue. pmo qꝛ delectat guſtum Bern̄. Ieſus mel in ore. ſcđo delectat auditū. ber. Ieſus mel in aure. vt dicat ſponſa Cātico. ij. ſonet vox tua in auribus meis. vox em̄ tua dulcis ⁊ faci es tua decora. tercio delectat oēm interiorem affe- ctū. Bern̄. Iubilus in corde. Et ſubdit. ſi ſcribis ſi legis non ſapit niſi legeris ieſus. ⁊ ſic eſt nomē de licioſiſſimū. ¶ Tercio eſt nomen ꝑcioſiſſimuꝫ ſui myſterij. ⁊ attendit hoc in noie ieſus quod conue nit cuꝫ nomine dn̄i thetragrāmaton. qđ quattuor lr̄is ſcribitur. ſicut legit i glo. Exod. xxviij. ⁊ eedē lr̄e in latino repeꝛiunt in hoc nomīe ieſus. lꝫ non eodem ordine vt ſunt ille in hebrayco Heth ꝫ eſt lr̄a h. Ioth. ē lr̄a i. He ē lr̄a e. vuauo ē v. ⁊ iſte ee- dem lr̄e cōponūt ieſus. adiunctis duob⁹ ſ s. ſi ſcri bit integre. vel ponendo lr̄am c ꝓ titello ſuꝑ tranſ uerſum modo antiquo. ſi breuiter ſcribit ſic ihs. ⁊ ſcđm hoc vltra nomen thetragrāmaton nomen ihs ſi extenſe ſcribat abūdat in duplici ſ s. vno erecto ſic. ſ. altero vo curuato s. nam ſi ſcribitur extenſe ieſus. tunc. ſ s ſignificant duas naturas in eodem ſuppoſito ieſu. vt ꝑ ſ longum ſupeminēs alijs lr̄is intelligit diuinitas q̄ ſupereminet vniuerſis ⁊ qđ- ammodo inclinatur ad creaturas ſubiectas quaſi ꝓſpiciendo ſuper eas per influentiam vniuerſalē

Fm̄ illud ps.cxxxvij. Excelſus dn̄s ⁊ hūilia reſpi-
cit. Per s vo curuū intelligit̃ natura hūana in q̄
vbum eſt incarnatū. ps.xxxvij. Miſer factus ſum
⁊ curuatus ſum vſq₃ in finē. Cui⁹ figura legit̃. iiij.
Reg. iiij. q̄ heliſeus curuauit ſe ſup puer. i. ſup hu
manā naturā q̄ fuit pura in xp̄o. Et qm̄ hoc myſte
riū vnionis. ſ. iſtaꝝ duaꝝ naturaꝝ in idēptitate fu
erit inveteri teſtamēto abſcōditū₃ quod in nouo
teſtamēto in noīe. ſ. ih̄u extitit reuelatū. Hinc ē q̄
re hoc nomē ih̄s abūdat in duplici l̄ra ſ s vltra no
mē thetragrāmaton. ⁊ hoc nomen apud iudeos ē
p̄cioſum ⁊ ineffabile. nec ip̄m ꝓnunciare audent.
qđ ſummus ſacerdos in fronte portabat. Dicitur
aūt ineffabile. nō q₂ dici nō poſſit. ꝫ q₂ rem ineffa-
bilē ſignificat. Eſt eīn ita p̄cioſum q̄ dicit ap̄ſus. j.
Chor. xij. q̄ nemo p̄t dicere voce ⁊ re ſeu verbo et
facto niſi in gr̄a ſpūſſcti fuerit intrinſice illūinat⁹.
Ecce nomē p̄cioſiſſimū. ¶ Quarto eſt nomē vir
oſiſſimū. Nā eſt ita efficax ⁊ vtuoſum vt ſi qđ fide
liter petierimus in iſto noīe accipiemus. Joh. xvj
Amen amen dico vobis ſi qđ petieritis patrem i
nomine meo dabit vobis. petite igr̃ ⁊ accipietis ⁊c̄
H¶S₃ di. qs. qđ accipiem⁹: Rn̄det̃. q̄ttuor bona
accipiem⁹ in noīe ih̄u. Primo veniā pctōꝝ in con
uerſione. Act. x. Hūc oēs ꝓphe teſtimoniū ꝓhibēt re-
miſſionē pctōꝝ accipe p nomē eius. Crede igit̃ oī
bus nec deſpa d̄ oībus pctīs tuis. ⁊ ſi tot eſſent q̄
excederēt numeꝝ arene maris vt dixit Manaſſes
rex. ij. palipo. vl. adhuc noli deſpare. ꝫ dic cum ps
xxiiij. Propter nomen tuū dn̄e ꝓpiciaberis pecca
to meo. multū eſt eīn. ꝫ miſcōie di nō eſt numer⁹
Bern̄. Oia pctā ab origine mundi cōmiſſa diuine
miſcōie compata ſunt quaſi vna gutta reſpectu to
tius maris. q₂ pctā nr̄a ſunt finita. Ariſt. viij. phiſ.
Finiti adinfinitū nulla eſt ꝓportio. Jō ps. lxxviij.
Adiuua nos deus ſalutaris nr̄. ⁊ ꝓpitius eſto pec
catis nr̄is ꝓpter nomen tuum. ¶ Scdō in nomie
ih̄u accipiemus victoriā in impugnatōe. ps. xliij.
In nomine tuo ſpnemus inſurgentes in nob. ſi i-
ſurgat mundus. ſi tēptat dyabolus. in nomie ieſu
ſupamus eos. Mar. xvj. In nomine meo demo-
nia eijciēt. Figura. j. Reg. xvij. dixit dauid ad go-
lyam. Tu venis ad me cū haſta ⁊ gladio. ego venio
ad te in nomine dn̄i. Golyath dyabolū ſignificat.
q̄ venit cum gladio carnalis temptatōnis. ⁊ cū cli
peo ſilationis boni. ⁊ abſcondit malū tanq₃ ſb̄ cli
peo. cū haſta. i. mūdana gl̄ia. ꝫ nō p̄ualet ꝯ dauid
id eſt fidelē xp̄ianū. q̄ cū inuocatōe noīs dn̄i i ora-
tione. ⁊ baculo ſancte crucis. ⁊ q̄nq₃ lapidibus. i.
vulneribus in recordatōne vincit diabolū ⁊ oēm
temptationē. Mar. vl. In nomine meo tollēt ſer-
pentes. i. tēptationes. qm̄ demones timent nomē
ieſu. ps. xcviij. Confitebor noī tuo qm̄ terribile et
ſanctum eſt. Chryſ. Tanta eſt virtus noīs xp̄i. nō
viſus ſed nomiatus facit mirabilia. Petr⁹ rauen̄.
In nomine ieſu cecis viſus. ſurdis auditus. clau-
dis greſſus. ſermo mutis. vita mortuis reſtituta ē
Ecce virtuoſum. ¶ Tercio in nomine ieſu recipie-
mus gratiam in conuerſatione. ſ. grām ſpiritusſan
cti. vn̄ Joh. xiiij. Paraclitū ſpm̄ vitatis quē mit-
tet pater in nomine meo ⁊c̄. Videmus q̄ paupe-
res deuote petunt in nomine ſancti Nicolai vl̄ al
terius ſancti in cuius noīe ſperāt exaudiri. multo
magis nos in noīe ieſu in quo iuſſi ſumus petere
⁊ certificati de exauditōe. Joh. xvj. Vſq₃ mō non
petiſtis q̄cq₃ in nomine meo. petite ⁊ accipietis. Jd
circo eccl̄ia omnes orōnes quas dirigit ad deum
patrē concludit. Per dn̄m nr̄m ieſum xp̄m filiu₃
tuū. Bern̄. Non hortaret̃ niſi dare vellet. Jaco. j.
Si quis indiget poſtulet a deo in fide nil heſitās
ps. cxliiij. Fidelis deus in omnibus vbis ſuis.
¶ Quarto recipiemus in noīe ieſu gl̄iam in remu
neratōe₃. ps. xix. In noīe dei nr̄i magnificabimur
ſc₃ in et̄na gl̄ia. Ergo ob reuerentiā eiuſdem noīs
q̄libet xp̄ianus qn̄ audiret hoc nomen ieſus debe
ret genua flectere deuote. dicēdo cū pſal. cxvij. O
dn̄e ſaluū me fac ꝓpt̄ nomē ſctm̄ tuum. q₂ dic̄ ap̄ls
Rom. x. Quicunq₃ inuocauerit nomen dn̄i ſalu⁹
erit. J ¶ Exemplum legit̃. Quidam bonus hō
diu moratus fuerat cum vxore in magna ſeritate.
⁊ illa ſiſr cum eo. Immiſit aūt dyabolus tempta-
tionem in eos vt ſuſpenderent ſe vt ſic euaderēt p̄
ſentes miſerias. Cum ḡ vterq₃ hac tēptatōne im-
proba ⁊ importuna triſtis efficeretur vt nec ſomnū
caperent nec ꝯmederent. q̄ſiuit alter ab altero cau
ſas triſtitie. Rn̄dit vir q̄ ſuper omnia magnā hr̄et
voluntatē ſuſpēdendi ſe. Mulier aūt rn̄dit illō ſi
mile eſſe deſideriū ſuū. Conſentientes autē ambo
q̄dammodo laqueos optant vt ſe ſuſpēdant. Tūc
mulier dixit viro ſuo. O dn̄e conſulerem q̄ prius
biberemus amorem iohannis mutuo de illo opti
mo vino noſtro qđ valde p̄cioſum fecimus de vi-
nea noſtra de quo non guſtauimus. nec ſcimus q̄
le adhuc ſit vt potati leuius moriamur. placet vi-
ro. vinum afferunt. Quod cū vir vellet bibē conſi
gnauit illud ſigno ſctē crucis ſicut cōſueuit dicēs
in noīe ieſu xp̄i bibimus. ⁊ dedit mulieri. Cum bi
biſſent vinū cruce ſignatū ita fugit dyabol⁹ ⁊ om-
nis tēptatio receſſit. ita q̄ ꝓ toto mūdo hoc quod
cogitarunt facere non feciſſent. ꝫ contriti ad con-
feſſionem confugerunt ⁊ vitā eoꝝ in ſtatu bono fi
nierunt. Jō Anſ. in li. oronum. c. ij. dicit. Ih̄s eſt
nomen dulce. nomen delectabile. nomē cōfortās
pctōrem. ¶ Jō legitur aliud exemplū. q̄ fuit q̄dā
homo bonus q̄ habuit hanc conſuetudinē. q̄tiēs
ſibi diabolus aliqđ mali igerebat. ⁊ q̄ntūcūq₃ tem
ptamentū in ſe ſenſit iuit ad locū orōis. ⁊ inuoca-
uit deū dicens. O dn̄e ieſu miſerere mei ⁊ adiuua
me. ſtatim ceſſauit tēptatio ⁊ receſſit dyabolus ab
eo. Scribit̃ Lu. x. In noīe tuo demonia ſubijciun
tur nobis. Jō Bern̄. ſuper Canti. Hoc nomē ih̄s
eſt cibus. nam totiens confortaris quotiens inuo
cas ⁊ recordaris. Quid ita virtutes roborat. quid
bonos mores vegetat. caſtas affectiones fouet. ſic̄
hoc dulce ⁊ virtuoſum nomen ieſus. Item legit̃
q̄ quidam ſanctus pater ſemel audiuit q̄ demon
dicebat. q̄ ipi diaboli repellerentur per hoc nomē
ſanctiſſimum ieſus. Ideo bone ieſu fons indefici
ens ⁊ humana corda reficiens. ad te curro ſitiens
tu ſolus mihi merces ſufficiens.

¶ Sermo xxxvj. ¶ Ad idem.

Apparuit gratia di ſal
uatoris nr̄i oīb⁹ hominib⁹ erudiēs nos

ita ſcribitur ad Tytū.ij.ꝛ legiť hodierna die ꝑ epi-
ſtolari officio. R ¶ Plinius dicit in ſpeculo na-
turali ꝙ arbor moris eſt medicialis tota. ꝓcipue
quo ad cortices.fructus folia ꝛ radices. Spūaliť
hec arbor eſt maria que tota tam in verbo ꝗꝫ exem
plo et conuerſatōne eſt medicinalis.ꝛ bonis ope-
ribus vtilis. Ambro. Marie vita oīm nrm̄ moꝝ ē
exemplū ꝛ diſciplina. Ideo Eccli.xxiiij. Ego mať
pulcre dilectōnis.timoris ꝛ ſancte ſpei.in me oīs
gratia vie et virtutis.tranſite ad me oēs q̄ concu-
piſcitis me ꝛ a generatōnibus meis adimplemi-
ni. Fructus eius eſt xp̄s. Lu.j. Bn̄dicta tu in mu-
lieribus ꝛ bn̄dictus fruct⁹ ventris tui. Amb. Fru
ctus mori ꝑmo eſt albus.poſt h̄ rubicund⁹.tercio
niger. Et ſic xp̄s ꝑmo alb⁹ ꝑ vite mundiciā. hodie
rubicundus ꝑ ſanguis effuſionē.tercio i morte ni
ger per faciei ſue diſcoloratōneȝ.vn̄ Iſa.liij. Vidi
mus eū non hn̄tem ſpēm neqꝫ decorē. Quos co-
lores preuidit Salomon Canti.v. Dilectus me⁹
candidus ꝛ rubicundus. Candid⁹ in incarnatōne
rubicūdus in circūciſione. Nam hodie effudit ro-
ſeū ſuū ſanguinē in pignus nr̄e redemptōis. Dic
nanqꝫ apl̄s Hebr.ix. Oia pene mūdanť in ſangui
ne. Inpoſſibile eſt em̄ ſine ſanguine auferre pctā
Idcirco Augu.in hodierno ſmone. Sicut paſſio
ꝛ reſurrectio.ſic circūciſio facta eſt. Et hec eſt gr̄a
que nobis hodie appuit omnibus.de qua thema
Apparuit gratia. ¶ In ſumma ep̄le duo inuuunť
Primo apparitio diuine benignitatis. ſcd̄o conſe
cutio humane vtilitatis. Primū ibi. Apparuit gr̄a
ſaluatoris nr̄i.i.ille qui eſt deus per naturaȝ ꝛ ſal-
uator noſter per grām. De qua apparitōe legitur
Abacuc.ij. Apparebit in finem ꝛ non mentietur.
ꝛ Baruch.iij. Poſt hoc in terris viſus eſt.ꝛ cū ho-
minibus cōuerſatus eſt. R ¶ Solent gaudē ſub
diti qn̄ ex certis ſignis cognoſcūt ſe hr̄e grām dn̄i
ſui. Sic nos per incarnationē cognouim⁹ nos hr̄e
glioſum dn̄m. Nam a mundi exordio appuit iuſti
cia.qꝛ diſtrictiſſime puniuit pctā. Nam angelum
apoſtatā ꝓpter ſolā cogitationē eiecit de celis. p⁹
hoc primos parentes propter pomi deguſtatio-
nem de paradiſo expulit.deinde totū mundū di-
luuio pemit. Et ſic gr̄a ꝛ miſcd̄ia latebat.quia de⁹
peccantibus nō parcebat.legē dedit q̄ pctā puni-
ret. Sodomā ꝛ gomorrā incēdio ſubuertit.mltos
in deſerto ꝓſtrauit ꝑ murmure. Dathan ꝛ abyron
abſorbuit terra.ecce iuſticia apparuit ꝛ gr̄a latuit
Sed hodie octaua die legebať ꝛ hodie legitur ad
Tytū.ij. Apparuit gr̄a ſaluatoris nr̄i oībus homi
nibus.i.incarnatio. R ¶ Item nota xp̄i incar-
natio dr̄ gr̄a anthonomatice. Prio qꝛ i eo habi-
tat plenitudo oīm gr̄aꝝ. Joh.j. Vidim⁹ eū plenū
gr̄a ꝛ veritate. Et ſubdit. De plenitudine ei⁹ om-
nes accepim⁹. Scd̄a dr̄ gr̄a.qꝛ oēs gr̄e antiq̄tus ꝓ
miſſe ꝑ eā plene perſoluūtur. Nam deus ꝓmiſit
non ſemel ꝫ multotiens aduentū.ꝫ ꝓtraxit ſoluti
onem ꝓpter qd̄ dicit Bern̄. Hoīes creati ꝛ ingrati
tedio affecti ſuſpectas habebant ꝓmiſſiones.dixe
runt his qui annunciabant.dicitis pax pax ꝛ non
eſt pax.ſpondet ꝛ non exhibet. Sed in incarnatio
ne venit gr̄a ꝓmiſſa.de q̄ Bern̄. Quid euidētioꝝ
ſignū gr̄e eſſe poterit ꝗꝫ ꝙ deus pr̄ filiū ſuum de ſi
nu paterno ad nos miſit. Tercio incarnatio diciť
gr̄a.qꝛ ex ea hauriunť oīm genera gr̄aꝝ. Eſt.n.gr̄a
nihil aliud ſm̄. Iſido.ꝗꝫ donū diuine miſcd̄ie per
qd̄ remittunť mala ꝛ conferunť bona. R ¶ Nā
primus parens hereditaria ſucceſſiōe q̄tuor mala
in nos effudit vel transfudit.ſ.culpā.penā.amiſſio
nem v̄tutū.ꝛ celeſtis regni ꝑditionē.ob hoc q̄dru
plici gr̄a indigebat hūana conditio.ſ. q̄ remitteret
culpam.auferret penā.conferret v̄tutē ꝛ decorem
ꝛ ꝓmitteret etnā felicitatē. ¶ Pria gr̄a.ſ. remiſſio
culpe apparuit in incarnatōne in hoc ꝙ diuina na
tura vniuit ſibi hūanā.apparuit em̄ ꝙ remiſit om
nē iniuriā. Sicut ſi aliq̄s ſororē illius quem odio
haberet duceret manifeſtū foret ꝙ ei rancorem di-
mitteret.ſic ꝛ hic.de q̄.ſ. Tho.pte.iij.q.j.arti.j. In
hoc gr̄a ꝛ bonitas apparuit.qꝛ infirmitatē proprij
plaſmatis nō deſpexit ꝫ aſſumpſit.aug.ſuper ps.
Exq̄ ꝙ ſuſcepit malū tuū ſpera cōicet tibi bonum
ſuū. Nā iō pticeps factus ē nr̄e mortalitatꝪ vt nos
pticipes faceret ſue diuinitatꝪ. Ex hoc apparet di
miſſio culpe. Bern̄. Magn⁹ pu⁹ factus ē vt per in
dulgentiā placari leuiter poſſet. ¶ Scd̄a gr̄a.ſ.re-
miſſio pene apparuit in circūciſiōe ꝛ paſſione.vbi
ſoluit penā debitā.ps.lxviij. Que nō rapui tūc ex
oluebā. Vbi dicit aug. Nos penā meruim⁹. et ſol
uit ꝓ nobis agn⁹ imaculatus.qꝛ cōq̄rebať ꝑ Iſa.
xliij. Seruire me feciſti pctis tuis. Iō bern̄. O hō
agnoſce ꝗꝫ grauia fuerunt vulnera tua ꝓ q̄b⁹ ne-
ceſſe fuerat xp̄m dn̄m vulnerari.ſi non fuiſſent ad
mortem eternam nec filius in carne moreretť pro
te. Eccli.xxix. Grām fideiuſſoris ne obliuiſcaris.
dedit em̄ ꝓ te animam ſuam. Nam incepit hodie
pati ꝛ ſanguinē ſuū fundere. iuxta illud Rom̄.v.
In ſanguine ipius ſaluati ab ira ꝑ ipꝫ. Nam nos
per ſuā circūciſionē ab ipa pena circūciſionis li-
berauit. Fuit em̄ magnū iugūꝙ petr⁹ dixit Act.
xv. Quid tēptatis iugū imponere ſuꝑ ceruicē di-
ſcipuloꝝ qd̄ neqꝫ nos neqꝫ pr̄es nr̄i portare potui
mus ſed ꝑ grām dn̄i nr̄i ihu xp̄i credimus ſaluari
iō apl̄s Gal.iiij. Miſit deus filiū ſuū factū ſub le
ge vt eos qui ſub lege erant redimeret. Bern̄. Iu-
ſtū erat vt quē aliena pena ligauerat aliena pena
ſoluat. Hic potes dicere ꝙ deus q̄nqꝫ remedia cō
tra pctm̄ originale inſtituit.ꝛ per ſe ꝓ nobis ſuſce-
pit.vide in ꝑcedenti ſmone ſcd̄o de circūciſione.
¶ Tercia gr̄a.ſ.v̄tutū collatio apparuit in reſurre
ctione.qn̄ diſcipulis inſufflauit ſpm̄ſctm̄ dicens.
Joh.xx. Accipite ſpm̄ſctm̄ q̄ꝝ remiſeritis pctā ꝛc.
Nam ꝑ ſpm̄ſctm̄ danť virtutes.apl̄s Gal.j. Fru-
ctus ſpūs ſunt gaudiū.pax.bonitas.charitas.be-
nignitas.fides.patia.modeſtia.cōtinentia ꝛ caſti-
tas. Rom̄.v. Charitas dei diffuſa eſt in cordibus
nr̄is ꝑ ſpm̄ſctm̄.apl̄s ad Gal.iij. Qui tribuit vob
ſpm̄ opať v̄tutes in vobis.aug. Solus de⁹ ē q̄ v̄tu
tes nobis tribuit. Iō bern̄. Incaſſum laborat i acq̄
ſitōne v̄tutū q̄ aliunde q̄rit ꝗꝫ a dn̄o. ¶ Quarta gr̄
tia eſt ꝑpatio glie q̄ apparuit in aſcēſione. Johan.
xiiij. Vado vobis parare locū. Licet regnū celoꝝ
ſit oībus cōe ꝛ generale puſillis ꝛ magnis. Lu.xij
Nolite timere puſill⁹ grex cōplacuit em̄ pr̄i vr̄o vo
bis dare regnū.tn̄ in eo manſiones multe ſūt.i. va
rie retributōes Mathei.xvj. Reddet vnicuiqꝫ ſm

opa ſua.ſ.i regno ſuo. De q̄ Lu.xxij. Diſpono vo
bis ſicut diſpoſuit mihi pater meus regnū. Sub-
iungit in textu dicens.oibus hoib⁹.i. ad vtilitatē
oim.oibus em̄ natus eſt ad ſalutē q̄tū in eo eſt.de
quo dixit angelus Lu.ij. Annuncio vobis gaudi
um magnū qd erit omi pplo. Ideo natus eſt in di
uerſorio. Nā ſicut ade pctm̄.vt dicit Auguſ.in en
chiridion. viciauit totū genus hūanū.ita xpi icar-
natio eſt ad ſalutē toti generi humano. Iō Chryſ.
ad deſignandū iſtā generalitatē extra ciuitatē ⁊ ex
muros pati voluit.vt intelligas q̄m cōis eſt hoſtia
p genere hūano oblata. Eccli.xl. Gr̄a dei ſic padi
ſus in bn̄dictōnibus. Paradiſus fuit cōis in fru-
ctibus oib⁹ hoibus ſi in innocentia pſtitiſſent.ſic ⁊
fructus paſſionis ſue. Rom̄.viij. Pro nobis omi-
bus tradidit illū. Dicit.s.tho pte.iij.q̄ ad ſufficiē-
tiam p nobis.nō aūt ad efficientiā.q2 aliq̄ ſibijpis
ſunt impedimentū p pctm̄. O ¶ Sed ve illis q̄ a
bn̄dictōne filij generali ſe excludunt. Aug.j.lib.d
pnia. Semper preſto eſt gr̄a ſi non fuerit repulſa.
Iō apl's Heb.xij. Videte ne q̄s deſit gr̄e dei. Cō-
querunt aliqui q̄ non hn̄t grām.⁊ pt conq̄ri gr̄a q̄
nō hʒet hoiem ſe diſponentem ad eā.q2 dic Aug.
in li.de ſeptē q̄onib⁹. Nulli vnq̄ defuit qui dign⁹
fuit.ad Ro.x. Idem dn̄s oim diues in oēs qui in
uocant illū. Ideo miſit pdicatores in vniuerſum
mundū. Math.vl. Euntes in mundū vniuerſum
predicate euangeliū omni creature.i.omni homi-
ni.vt nullus valeat ſe excuſare. Ideo dicit omib⁹
hominibus. Ecce illa eſt apparitio dei diuie beni-
gnitatis. ¶ Dixi ſcdo ſubiungit cōſecutio hūane
vtilitatis dicens.erudiens nos.ſ.dei gr̄a. Sʒ q̄d do-
cet: quō digne occurramus eiſdem gratijs ⁊ bene-
ficijs dei incarnati. Et primo docet q̄d cauendū.ſe
cundo q̄d agendum.tercio q̄d ſperandū. Primū
eſt qd cauendū eſt.ibi.abnegantes oēm impieta-
tem ⁊ ſclaria deſideria. Ecce hic docet ſpūalem cir
cūciſionē.de qua dictū eſt ſupra in pmo ⁊ ſecūdo
ſermone. P ¶ Et noiat duo hic in textu a quib⁹
debemus circūcidi. Primū eſt impietas. que ſm
Bern̄.eſt deū nō colere.deū nō amare.mādata ei⁹
nō ſeruare.eſt impietas bn̄ficia eius nō curare.gra
tiam eius nō deſiderare.eſt impietas quā monet
apl's abnegare. Nam ſi impiū fuit pcepta dei per
moyſen ⁊ pphas oblata nō ſeruare.quō nō magis
impiū ⁊ malū grām p propriū filiū oblatā nō cura
re.de quo apl's Hebr.x. Irritā q̄s faciēs legē moy
ſi ſine vlla miſeratōe duobus vel trib⁹ teſtib⁹ mori
etur.quāto magis putatis deteriora mereri ſuppli
cia q̄ filiū dei cōculcauerit.⁊ ſanguinē teſtamenti
pollutū duxerit in quo ſctificatus eſt.⁊ ſpūi gratie
contumeliā fecerit.vt ſunt oēs in pctō mortali ⁊ in
grati a fuſiōe ſanguis ihu xpi. Scōm qd debem⁹
cauere in recōpenſam bn̄ficioꝝ incarnatōnis eſt q̄
abneganda ſunt ſclaria deſideria.nā tantā materi
am grāꝝ exhibuit nobis in incarnatōne.vt merito
deberemus oia ſclaria deſideria reputare vt ſterco
ra.⁊ ſunt tria.de q̄bus.j.Ioh.ij. Omne qd eſt i mū
do aut ē ɔcupia carnis.aut ɔcupia oculoꝝ.aut ſu-
perbia vite Et cū his deo placere nō poſſum⁹.ſm
illud Iaco.iiij. Qui vult eſſe amic⁹ hui⁹ mōi ini-
micus dei conſtituitur. Idcirco abſcidi debemus
a mundo.j.Ioh.ij. Nolite diligere mūdū neq̄ ea
q̄ in mundo ſunt. Si q̄s diligit mundū nō ē chari
tas patris in eo. Aug. Si in te ē amor mūdi nō eſt
q̄ intrat amor dei. ¶ Scdo docet q̄d ſit agendū.⁊
ſunt tria que ſunt facienda.de q̄ textus. Sobrie.iu
ſte.pie viuamus in hoc ſclo ⁊c. Q ¶ In his tri-
bus oia genera bn̄ficioꝝ ſeu bonoꝝ exercitioꝝ in-
cludunt. Nā hō pmo ordinari dʒ corpalr q̄ ad ſe p
refrenatōē voluptatis.iō dicit ſobrie. Scdo quo ad
primū p exhibitionem equitatis.ideo dicit.iuſte
Tercio q̄ ad deū p adorationē vel venerationē ma
ieſtatis.iō dicit.pie. ¶ Quantū igr̄ ad primū dicit
viuam⁹ ſobrie. Eſt aūt ſobrietas ps tpantie. Item
nota trib⁹ modis cōtingit excedere p modū. Prio
in corde nimiū pſumendo. Et ſic viuamus ſobrie
tpando pſumptōē eleuantē. Rom̄.xij. Nō plus ſa
pere q̄ opꝫ.ſʒ ſape ad ſobrietatē.i.ſine pſumptōe
Scdo excedit q̄s modū nimiū loq̄ndo. Sed viua
mus ſobrie tpando locutōē offendentē.ſ. reſecādo
vba ocioſa vana ⁊ ſupflua.nā ex nulla re ita ſtult⁹
⁊ ſapiēs cognoſcit ſic ex vbis. Prouer.x. Qui p-
fert cōtumeliā inſipiēs ē.q̄ aūt moderat labia ſua
prudentiſſim⁹ eſt.iō ſcribit Eccli.xxviij. Verbis
tuis staterā facito.⁊ frenos ori tuo rectos. non ni-
mis laxos. Rō puer.x. In multiloquio nō deerit
pctm̄. Bern̄. Leuis ē ſermo ſʒ grauiter vulnerat.de
q̄ Iaco.iij. Lingua nr̄a vniuerſitas iniq̄tatis.nam
ſic parua ſcintilla generat ignē copioſum. ſic ali-
q̄n vnū vbū generat litigiū.iō ps.xxxiij. Prohibe
linguā tuā a malo.⁊ labia tua ne loq̄nt dolū. Pro
uerbi.xiij. Qui cuſtodit os ſuū cuſtodit animam
ſuā. Tercio contingit excedere modū in carne ni-
miū delectando. Dicit em̄. viuamus ſobrie. tpan-
do delectatōē laſciuientē.videlicet delectatōes q̄n
q̄ ſenſuū ſpecialr circa guſtū. Eſt em̄ ſobrietas cibi ⁊
potus medicina corpis ⁊ aie.de q̄ Eccli.xxxj. Sa
nitas eſt anime ⁊ corpis vinū in ſobrietate potatū
⁊ ecōuerſo infirmitas in ſupfluitate. Eccli.xxxvij.
In multis eſcis nō deerit infirmitas.q̄ autē abſti
nens eſt adijciet vitam.de q̄ Chryſ. Nihil ſic ſani-
tatem efficit.egritudinē curat ſicut moderata refe
ctio. Sic etiā q̄ ad ſpūalem ſanitatē.q2 ſobri⁹ non
ita facile ſentit titillatōē carnis ⁊ hebetudinē intel
lectus ſicut ebrius.nonne fatuus eſſet qui p ſe in-
cenderet domū.⁊ ſic in crapula viuentes. Seneca
Venter vino eſtuans cito ſpumat in libidinem.⁊
hr̄ etiā in cañ.xxxv.diſt. Venter. Iō apl's Ephe.v
Nolite inebriari vino. Rō puerbi.xx. Luxurioſa
res vinū ⁊ tumultuoſa ebrietas.iō ad Tytū.ij. Iu
uenes hortare vt ſobrij ſint. Glo.q2 iuuent⁹ prom
prior eſt ad lapſum. Dixi etiā debemus viuere iu-
ſte.glo.i.iuſte viuamus.ſ.inter nos ⁊ primū nr̄m
iuſticie regulā conſeruando. R ¶ Eſt aūt duplex
regula inter nos ⁊ primos cōſeruanda.ſ.naturalis ⁊
legal'. Naturalis quā ab initio mūdi vſq̄ ad leges
moyſi pr̄es antiq̄ q̄ iuſte vixerunt ſeruauerunt.de
quo Mat.vij.⁊ diſt.j. Humanū genus. Quod ti-
bi vis fieri alijs fac.⁊ qd tibi nō vis fieri alteri non
fac. Hec lex naturaliter eſt ſcripta in corde. Iō di
cit Iſa.xlvj. Preuaricatores redite ad cor.nō dicit
ad pdicatōnes.q2 in ſeipo inuenit hoc hō.vt dicit
apl's. Rom̄.ij. Cū em̄ gentes q̄ legem non habent

naturalit̃ q̃ legis ſunt faciũt. ⁊ legẽ non habentes
ſibiipſi ſunt lex teſtimoniũ reddente illis conſcien
tia ipoꝝ. ⁊ inter ſe inuicẽ cogitationũ accuſantiũ
quaſi diceret. Cũ q̃s ſe ſentit feciſſe malum remoꝛ
det conſcientia ⁊ accuſat. Si aũt bonuꝫ exhibeat
conſcientia non remoꝛdet nec accuſat. Et ſic ex le
ge naturali deteſtatio pcti ſurgit. Idcirco conſcia
dr̃ quaſi cordis ſcia. qꝛ hõ ſcit in coꝛde ex naturali
lege an bonũ vel malum agit. Scđa regula eſt le-
galis que per legem mandatur. Diliges ꝓximuꝫ
ſicut teipm. ad Rom. xiij. Qui ꝓximũ diligit legẽ
adimplevit. non adulterabis. nõ occides. nõ furtũ
facies. nõ falſũ teſtimoniũ dices. i hoc vbo reſtau-
rantur. dilige ꝓximũ tuũ ſicut teipm. ad Ro. xiij.
qꝛ plenitudo legis eſt dilectio. ¶ Terciũ ẽ ꝙ
debemus viuere pie. ſ. quo ad deũ. vt colam⁹ deuꝫ
pura conſcia ⁊ non ficta. Hoc facimus qñ dñm na
tũ imitamur. ei⁹ bñficia nõ obliuiſcimur. ſi ex de-
uoto affectu ei⁹ bñficijs regratiamur. Si ḡ p opis
effectũ. mentis intellectũ. deuotõnis affectũ incar
natũ deũ colimus cõuenienter hanc pticulam ob
ſeruamus. De hac imitatõe monemur Iudi. vij.
Qd me videtis facere oẽs facite. nam ſic̃ ipe nat⁹
eſt coꝛpalr̃ ⁊ circũciſus. ſic ⁊ nos ſpũalr̃. Et ſic paſ-
ſus eſt nobis in exẽplũ. j. Pet. ij. Xps paſſus eſt ꝓ
nobis vobis relinq̃ns exemplũ vt ſequamini veſti
gia eius. Sed heu cõquerit̃ Bern. lamentabiliter
Sunt q̃bus nõdũ eſt paſſus. ſũt q̃bus nõ ſurrexit
vſq̃ adhuc. alijs nõdũ aſcẽdit. alijs nõdum miſit
ſpm ſcm̃. Quõ eñ humilitas dei naſcet̃ in ſupbo
hoie opat̃. q. d. nihil. talib⁹. n. nõdũ ẽ nat⁹. Sũt q̃-
b⁹ nõdũ ẽ paſſus q̃ laboꝛes metuũt. moꝛtẽ fugiũt
q̃ſi illi laboꝛes ſuſtinẽdo ⁊ moꝛtẽ metuẽdo non vi
cerit. Sunt q̃dam q̃bus nondũ ſurrexit q̃ in labo-
re anxietate ⁊ afflictõne afficiunt̃ tota die non ſpi-
rituali conſolatõe recepta. Alijs nõdũ aſcẽdit. ſed
cũ eis pia dulcedine cõmoꝛatur in terris. ſ. q̃ in de
uotõne ſunt tota die. flent in oꝛationibus. ſuſpirãt
in meditatõnib⁹. ⁊ oĩa iocũda ſunt eis. vt per om-
nes dies illos continuũ dicatur all'a. Sꝫ opoꝛtet
lac eis ſubtrahi vt diſcant cibo ſolido veſci. Expe-
dit ergo vt xps vadat vt tpalis deuotio ſubtrahat̃
vt deſideriũ eoꝝ ad celeſtes manſiones eleuet̃.
¶ Legitur in moꝛalibus Holgot de quodaꝫ re
ge cui⁹ regnum fuit verſum in tam ſubitã mutati-
onẽ ꝙ cepit deficere in honoꝛe ⁊ diuitijs. Ipe ad-
mirans habuit cõſultos ſuos cõſiliarios inquirẽs
cãm illius ſubitanei defect⁹. q̃ conſiderantes regi
men regni. r̃nderunt ſeq̃ntes v̾ſus. Doꝛmit ſpecu
latoꝛ potẽtia h̾ dñatur. Paruũ ẽ magnuꝫ. duo q̃q̃
ſũt vnũ. Amicus hoſtis volũtas eſtq̃ libras. Ipe
intelligẽs ſex defectus. Primũ ꝙ p̾lati doꝛmiunt
Scõm potẽtia eſt iuſticia. Terciũ hũiles ſũt elati
Quartũ vnũ ſunt duo. Quintũ amic⁹ ẽ inimicus
Sextũ q̃libet viuit vt vult. Ipe meditans de refoꝛ
matõne miſit depingere imaginẽ pueri ſtatuẽs in
medio ciuitatis hñs ꝓprietates pueri in duob⁹ ver
ſibus. i dextera vnũ. ⁊ in ſiniſtra vnũ verſum. Cur
runt confoꝛmes hũiles verũq̃ dicentes. Pacifici
ſubito puerosq̃ teneto. ¶ Conſuetũ eſt in his par
tibus ꝙ ſup iſta ſolẽnitate p̄ñti vn⁹ alteri ſolet dare
nouũ annũ in ſignũ amoꝛis. Idcirco ex q̃ p̄ns euã
gelĩũ ꝓponit nobis ſaluatoꝛẽ pueꝝ ihm natũ et in
puericia ꝓ nobis hodie circũciſum. Idcirco meri
to ꝯ oẽm maliciã ⁊ inoꝛdinationẽ vite hoim ꝓprie
tates pueroꝝ diſtribuã ꝓ nouo anno. cũ ihs xps
p ſe docuit. Niſi efficiamini ſic̃ puuli nõ intrabit̃
regnũ celoꝝ. Mat. xviij. Idcirco nota ꝙ ſex inoꝛ-
dinationes hodie recipiatis ſex puuloꝝ cõditões
ꝓ nouo anno. ¶ Pria inoꝛdinatio eſt q̃ dicit̃
ſpeculatoꝛ. Ezechie. iij. Fili hois ſpeculatoꝛẽ dedi
te domui iſrl̃. Idõ nõ dꝫ p̾latus vel eps vel pleban⁹
doꝛmire. iux̃ illđ ps. cxx. Nõ doꝛmitabit neq̃ doꝛ-
miet q̃ cuſtodit. glo. qꝛ nõ doꝛmitat neq̃ doꝛmit q̃
ipugnat iſrl̃. Nã valde piculoſum eſt p̾latos doꝛ-
mire p negligẽtiã. qꝛ ſcribit̃ Mat. xiij. Cũ doꝛmi-
rẽt hoies venit inimic⁹ hõ ⁊ ſupſeminauit zizaniam
in medio tritici. i. dyabol⁹ ſeminauit tẽptatõꝫ erro
ris in cõgregationẽ fideliũ. idõ ſcribit̃ in cañ. diſtin.
xl. Si papa. vbi dr̃. Negligentia p̾latoꝝ eſt p̾cipi-
tatio ſubditoꝝ. Idcirco cõpetit eis p̄ma conditio
pueroꝝ. currũt pueri. nõ diu q̃eſcũt nec ſedẽt diu.
ſꝫ currũt hincinde. ſic p̾lati p diligentiã. Iux̃ illud
Prouerbio. vj. Fili ſi ſpoponderis pro amico fac
que dico. temetipſum libera. diſcurre. feſtina. ſu-
ſcita amicum. ne ſomnum dederis oculis tuis. Et
ſic prelati ſunt fideiuſſoꝛes pro animabus ſubdito
rum. vt dicetur eis illud Ezech. iij. Si impio non
locutus fueris vt auertatur a via ſua impia. ſangui
nem eius. i. aiam de manu tua requirã. Idõ apoſto
lus ad Heb. xiij. Ipi puigilãt q̃ſi rõꝫ reddituri ꝓ
aiab⁹ v̾ris. Dicat ergo vnuſq̃ſq̃ prelatoꝝ ſeu pa-
ſtoꝛ cũ paſtoꝛe Iacob Geñ. xxxj. Fugit ſomn⁹ ab
oculis meis. Nam non ſine cauſa ſingularit̃ coꝛ-
reptus eſt a domino ihu ſanctus Petrus Marc.
xiiij. Symon non potuiſti vna hoꝛa mecum vigi-
lare. quaſi diceret. Tu es paſtoꝛ. tibi oues ſingula-
riter ſunt cõmiſſe. ideo ſpecialẽ deberes hr̃e diligẽ
tiam. ſm illud Prouerbi. xxvij. Diligẽter cogno
ſce vultum pecoꝛis tui tuoſq̃ greges conſidera.
Et ſubdit. Coꝛona tibi tribuetur in generatione
⁊ generatõem. ¶ Scđa inoꝛdinatio. potentia eſt
iuſticia. Nam potẽtia plus dominat̃ ⁊ regit q̃ iu-
ſticia. vt hodie fit a pꝛincipibus ⁊ poteſtatibus. di
cẽtes illud Sap. vij. Sit foꝛtitudo lex iuſticie no-
ſtre. Olim iuſticia fuit pauperi ⁊ diuiti. nũc potẽ-
tias ⁊ diuitias reſpicit. Contra qđ ſcribit̃ ꝓuerbi.
viij. Accipe pſonã in iudicio nõ eſt bonũ. Iaco. ij.
Si perſonã accipitis peccatũ opamini. O quoti
ens h̾ fit. de q̃ Innocẽ. li. ij. de vilitate humane cõ
ditionis. Clamat pauper nullus audit. loquit̃ di-
ues quilibet applaudit. de talibus yſa. v. Ve vob
qui iuſtificatis impiũ ꝓ muneribus. xj. q. iij. Nõ
licet iudici vendere iuſtũ iudicium. ⁊ ſi liceat ad-
uocato vendere iuſtum patrociniũ. ⁊ iuriſconſul
to rectum conſiliũ. ideo cõpetit dño terre. regi vel
pꝛincipi dño capitaneo vel cõſulibus. iudici ⁊ ſca
binis ciuitatis ſecũda ꝯditio pueroꝝ. ſ. ꝙ ſunt cõ
foꝛmes. pueri nõ reſpiciũt pſonas nec acceptant.
ſic confoꝛmitatẽ iuſticie ſine pſonaruꝫ acceptõne
eis do pro nouo anno. iuxta illud ſapien. j. Dilig
te iuſticiaꝫ q̃ iudicatis terram. ſcribit̃ in cano. xxj.
q. v. Regum eſt pꝛopꝛium facere iudiciũ ⁊ iuſtici-
am. libare de manu calũniãtiũ vi oppſſos. Leuit.

xix. Nõ facias qđ iniquũ eſt in iudicio. nõ cõſide
res pſonã paupis. nec honores vultũ potẽtis iuſte
iudica primo tuo. Rõ Greg. ⁊ hr̃. xj. q. iij. Qui re
cte iudicat. ⁊ pmiũ remuneratõis expectat fraudẽ
in deũ ppetrat. qꝛ iuſticiã quã gratis impartiri de
buit p pecunia vendit. Et dr̃ impius talis. puer.
xvij. Impius de ſinu munera accipit vt puertat ſe
mitas iuſticie. X Tertia inordinatio. paruũ ẽ
magnũ. i. q̃ deberent eſſe pui per humilitatem ma
gni ſunt per elationẽ. vt religioſi. virgines ⁊ vidue
Nam licet oĩbus ad ſalutẽ neceſſaria eſt hũilitas
ſignanter tñ his trib⁹ generibus hoim. Primo igi
tur monachis aſſignat hũilitas pueroꝝ. Quia di
cit amb. Virtus hũilitatis q̃uis oĩm dꝫ eſſe xp̃ia
noꝝ. maxime tñ q̃lcere dꝫ in cordibus monacho
rum. Iſiđ. Sũma virtus hũilitas. ſummũ vicium
ſupbia. qꝛ prima ſtulticia elatio. ⁊ vera ſapia hũili
atio. Scđo virginibus debet hũilitas. De q̃ amb.
Quanto vgo caſtior tanto hũilior. Hyero. Meli
us eſt humile cõiugiũ q̃ ſupba vginitas. iđ Ber.
Laudabilis virginitas. laudabilior hũilitas. illa
conſulit. iſta pcipit. iđ Berñ. Audeo dicere q̄ nec
placuiſſet deo virginitas marie ſine hũilitate. Iđ
Lu. j. Reſpexit hũilitatẽ ancille ſue. Tercio debet
hũilitas viduis qꝛ dñt humilia opa exercere mini
ſtrãdo paupib⁹. de q̃ apl's. j. Thim. v. Vera vidua
eſt ſi paupes hoſpitio recepit. ſi ſctõꝝ pedes lauit
ſi tribulationẽ patientibus ſubminiſtrauerit. ḡ ne
ceſſaria eſt eis hũilitas. Illa vtus vacit pullulat
q̃ in radice humilitatis pdurat. ⁊ qui ceteras vtu
tes congregat ſine humilitate. q̃ſi qui cineres i vẽ
tum ſpargit. Quarta inordinatio eſt. vnũ ẽ duo
.i. cũ de vno dr̃ de altero timetur. prius erat q̃cq̃d
hõ ore dixerat corde rectificauit. ſꝫ hodie eſt vnum
duo intantũ etiã q̄ nõ ſolũ mentiũt ſꝫ etiã quod ſi
gillis ⁊ lr̃is pmittunt mendoſe infringunt. iđ ciui
tates ⁊ regiones pereunt. De q̃ Ecci. xxviij. Lin
gua tercia ciuitates muratas diuitũ deſtruxit ⁊ do
mos magnatoꝝ effodit. Lingua tercia eſt menda
ciũ. vñ deus fecit duas linguas. eſt eſt. nõ nõ. nõne
dyabolus cõpoſuit tertiã. eſt nõ nõ eſt. Ideo quar
ta conditio pueroꝝ veruꝫ dicentiũ. ſ. ſimplicitas
⁊ veritas verboꝝ datur negociatoribus. mercatori
bus. ementibus ⁊ vendentibus oĩbus vt ſunt me
chanici p nouo anno. iuxta illud Mathei. v. Sit
ſermo veſter eſt eſt. non non. Silr̃ emere et vende
re ſine dolo. j. ad Theſ. iiij. Ne quis ſupgrediatur
aut circũueniat frẽm ſuum in negocio. ⁊ ad Eph.
iiij. Loq̄mini veritatẽ vnuſq̄ſqꝫ cum proximo ſuo
Berñ. Veritas liberat. veritas ſoluit. Ps. xiiij. Do
mine quis habitabit in tabernaculo tuo? Reſpon
det. Qui loq̄tur veritatem in corde ſuo. q̃ nõ egit
dolũ in lingua ſua. Quinta inordinatio. amic⁹ ẽ
hoſtis. reuera iam impletũ eſt meretricum dictuꝫ.
Iam fallit filia matrẽ. iaꝫ vxor virꝫ. vir vxorẽ odit.
Iam impletũ eſt illud Hyere. ix. Vnuſq̄ſqꝫ a pro
ximo ſuo ſe cuſtodiat. qꝛ omnis amicus fraudulẽ
ter incedet. ſignanter in matrimonio conſtituti. iđ
cõpetit eis vt ſi aliqñ rixantur ⁊ vxor recipit aliqñ
eyn mulbere oder pollerzvurtꝫ. vſqꝫ ad cruorẽ den
tiũ. attñ cito dꝫ obliuiſci. ad Epheſ. v. Sol non oc
cidat ſup iracundiã vrãm. Nã lꝫ oẽs debem⁹ habe

re pacẽ. iuxta illud Heb. xij. Pacẽ ſeq̄mini cũ om
nib⁹ ſine q̃ nemo videbit deũ. Singulariter coniu
ges in matrimonio cõſtituti. qꝛ ſt duo i carne vna.
Geñ. ij. Propt̃ hoc relinq̄t hõ patrẽ ⁊ matrẽ ⁊ ad
herebit vxori ſue. Iđ apl's ad Epheſ. v. Vnuſq̄ſqꝫ
diligat vxorẽ ſuã ſicut ſemetipm. Nã vbi eſt chari
tas ⁊ pax ibi deus eſt. ij. Choꝛ. xiij. Pacem habe
te et deus pacis et dilectõnis erit vobiſcum. Se
xta inordinatio. voluntas eſt libera. vnuſq̄ſqꝫ viuit
ſicut vult. nõ eſt rigor diſcipline et non valet ſignã
ter in pueris. Ideo ↄpetit eis ſexta ꝓprietas pue
roꝝ. pueros ſub freno tenere. vt docet Ieſus filius
ſyrach Eccl'i. xxx. Nõ des illi ptãtem in iuuentute
curua ceruicẽ eius. tunde latera eius dum infans
eſt ne forte induret. ⁊ erit tibi dolor. puerbi. xxiij.
Noli a puero tuo abſtrahere diſciplinã. ſi pcuſſeris
eũ virga nõ morietur. Et dicũt tunc. ego diligo eos.
nequeo facere. Contra quos ſcribitur in cañ. xxiij.
q. v. Non putes te amare filiũ qñ non das ei diſci
plinã. nõ eſt amor ſꝫ dolor ⁊ languor vbi mali mo
res non corrigunt. iđ Ecci. xxx. Qui diligit filium
ſuũ aſſiduat ei flagella. Et hoc nõ fecit hely ſacer
dos. j. Reg. ij. tepide corrigens vbis filios ⁊ nõ fa
ctis. iđ filij in pl'io occiſi ſunt. ipe vo audiẽs de ſel
la cecidit ⁊ expirauit fracta ceruice. Dicit eñ Sa
lomon Prouerbi. xiij. Qui parcit virge odit filiũ
Iđ corrigite filios vr̃os ne ſit vob ipleat illđ Luce
xxiij. Venient dies in q̃b⁹ dicet. Btẽ ſteriles q̃ nõ
genuerunt. ⁊ vbera q̃ nõ lactauerũt. cuꝫ in iudicio
parentes videbũt filios ducere ad patibulũ infer
nale. eo q̄ nõ correxerũt eos p exceſſib⁹. nec docu
erũt eos deo ſuire ſꝫ mũdo. Tũc iplet illđ Ecci. xlj
De patre ipio ↄq̄runt filij. Tũc talib⁹ parẽtib⁹ di
cet iudex. nõ flete ſup me ſꝫ ſup ipos flete. Eſt nã
q̄ cõe puerbiũ. pueri nõ pficiũt ſine diſciplina ſi
cut nec ſine cibo. Itẽ crudis ſocijs de nocte currẽ
tib⁹ aſſignat etiã correctio. ſꝫ nõ puerilis ⁊ pua. ſed
vni⁹ ſolidi ſcopaꝝ. nõ in domo ſꝫ in foro. nõ i ſecre
to ſꝫ publice i theatro. iuxͣ illđ apl'i. j. Thi. v. Pec
cantes corã oĩb⁹ argue vt ceteri metũ habeãt. Rõ
gre. i regiſtro. Vbi vn⁹ corripit pl'es emẽdantur.

De Epiphania Sermo xxxvij.

Videtes aũt magi ſtel
lam gauiſi ſunt gaudio magno. ſcribitur
Mathei. ij. ⁊ legitur in pñtis feſtiuitatis
euãgelio. A Pctm pmoꝝ pentuꝫ itulit nobis
tria mala. ſcilicet excecationem. inquinationem. ⁊
afflictionem. Contra hec tria mala chriſtus Ieſus
hodie attulit tria remedia. ratione quorum reme
diorum preſens feſtum tria ſortitur nomina. Pri
mum malum eſt anime excecatio. Sophonie. j.
Ambulauerunt vt ceci. quia ad tantam cecitatem
venerunt q̄ diuinum honorem lignis ⁊ lapidib⁹
impendebant. vt gentiles. De quibus pſal. lxxxj.
Neſcierunt neqꝫ intellexerunt in tenebris ambu
lant. vt dicit apl's Roma. j. Obſcuratum eſt inſipi
ens cor eorum. Et ſubdit. Qui mutauerũt vitatẽ
dei in mendaciũ. coluerunt. ſ. ydola. ⁊ ſuierũt po
tius creature q̃ creatori. Cõtra hanc cecitatẽ xp̃s
hodie attulit remedium. ſ. ſtellaꝫ fulgentẽ ad illu
minandum coꝝ cecitatem p grãm ſuaꝫ. Iſa. xlij.